

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/136/EY,

annettu 25 päivänä marraskuuta 2009,

yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla annetun direktiivin 2002/22/EY, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla annetun direktiivin 2002/58/EY ja kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä annetun asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon Euroopan tietosuojavaltuutetun lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽⁴⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Komissio tarkastelee säännöllisesti nykyisen sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sääntelyjärjestelmän muodostavan viiden direktiivin, jotka ovat sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) ⁽⁵⁾, sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7 päivänä maaliskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) ⁽⁶⁾, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta

2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY (puitedirektiivi) ⁽⁷⁾, direktiivi 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ⁽⁸⁾ sekä direktiivi 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) ⁽⁹⁾, jäljempänä yhdessä ”puitedirektiivi ja erityisdirektiivit”, toimivuutta erityisesti ratkaistakseen, onko niitä tarpeen muuttaa tekniikan alan ja markkinoiden kehityksen valossa.

(2) Komissio esitti asiaa koskevat havaintonsa tiedonannossa, jonka se antoi 29 päivänä kesäkuuta 2006 neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevan EU:n sääntelyjärjestelmän uudelleentarkastelusta.

(3) Sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevan EU:n sääntelyjärjestelmän uudistus, johon sisältyy vammaisia loppukäyttäjää koskevien säännösten vahvistaminen, on olennainen askel kohti yhtenäisen eurooppalaisen tietoalueen ja osallistavan tietoyhteiskunnan samanaikaista toteuttamista. Nämä tavoitteet ovat osa tietoyhteiskunnan kehittämisen strategista kehystä, joka sisältyy 1 päivänä kesäkuuta 2005 päivättyyn komission tiedonantoon neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”i2010 – kasvua ja työllisyyttä edistävä eurooppalainen tietoyhteiskunta”.

(4) Yleispalvelua koskeva perusvaatimus on tarjota käyttäjille pyynnöstä liittymä yleiseen viestintäverkkoon tietyssä sijaintipaikassa ja kohtuuhintaan. Vaatimuksena on paikallisten, kansallisten ja kansainvälisten puhelinyhteyksien, faksiyhteyksien ja datapalvelujen järjestäminen, jonka jäsenvaltiot voivat rajoittaa loppukäyttäjän pääasialliseen

⁽¹⁾ EUVL C 224, 30.8.2008, s. 50.

⁽²⁾ EUVL C 257, 9.10.2008, s. 51.

⁽³⁾ EUVL C 181, 18.7.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 24. syyskuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 16. helmikuuta 2009 (EUVL C 103 E, 5.5.2009, s. 40), Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 6. toukokuuta 2009, ja neuvoston päätös, tehty 26. lokakuuta 2009.

⁽⁵⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 7.

⁽⁶⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁽⁷⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽⁸⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 51.

⁽⁹⁾ EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.

sijainti- tai asuinpaikkaan. Tämän järjestämiseksi tarvittavia keinoja ei pitäisi rajoittaa, vaan sekä langallinen että langaton tekniikka olisi sallittava, eikä rajoituksia pitäisi asettaa sillekään, mitkä toimijat huolehtivat joistakin tai kaikista yleispalvelun velvoitteista.

- (5) Yleiseen viestintäverkkoon kiinteässä sijaintipaikassa olevilla tietoyhteyksillä olisi voitava tukea tiedonsiirtoa nopeudella, joka sopii online-palvelujen, kuten internetin kautta tarjottujen palvelujen, saamiseen. Yksittäisen käyttäjän internetyhteyden nopeus riippuu monista tekijöistä, muun muassa yhteydentarjoajan tai -tarjoajien internetyhteydestä sekä sovelluksesta, jossa yhteyttä käytetään. Yleisen viestintäverkon yksittäisen liittymän siirtonopeus riippuu tilaajan päätelaitteen ominaisuuksista ja liittymästä. Näin ollen ei ole aiheellista määrittää yhteisön tasolla tiettyä siirtonopeutta. Joustavuus on tarpeen, jotta jäsenvaltiot voivat tarvittaessa toteuttaa toimia varmistaakseen, että tietoyhteydellä kyetään tukemaan siirtonopeuksia, jotka riittävät jäsenvaltioiden määrittelemään toimivaan internetyhteyteen, samalla kun otetaan huomioon kansallisten markkinoiden erityispiirteet, kuten tilaajien enemmistön kyseisessä jäsenvaltiossa valitsema laajakaista tai tekninen toteutettavuus, edellyttäen, että kyseisillä toimilla pyritään minimoimaan markkinoiden vääristymistä. Jos kyseisten toimien seurauksena nimettyyn yritykseen kohdistuu epäoikeudenmukainen rasitus, kun kustannukset ja tulot sekä kyseisten palvelujen tarjoamisesta koituvat aineettomat edut otetaan asianmukaisesti huomioon, tämä voidaan sisällyttää kaikkiin yleispalveluvelvoitteita koskeviin nettokustannuslaskelmiin. Perusverkon infrastruktuurille voidaan myös järjestää vaihtoehtoinen rahoitus, johon kuuluu yhteisön rahoitusta tai yhteisön lainsäädännön mukaisia kansallisia toimia.
- (6) Komission on kuitenkin tarkasteltava uudelleen yleispalveluja koskevia velvoitteita, niiden rahoittaminen mahdollisesti mukaan lukien, direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 15 artiklan mukaisesti, ja esitettävä tarvittaessa ehdotuksia uudistuksiksi, joilla pyritään saavuttamaan yleisen edun mukaiset tavoitteet.
- (7) Selkeyden ja yksinkertaisuuden vuoksi tällä direktiivillä muutetaan ainoastaan direktiivejä 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ja 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi).
- (8) Tietyt päätelaitteita koskevat näkökohdat, mukaan lukien vammaisille tai ikääntyneille käyttäjille tarkoitettujen näiden ryhmien erityistarpeisiin sopeutetut kuluttajan tiloissa olevat laitteet, olisi sisällytettävä direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) soveltamisalaan, jotta helpotettaisiin

vammaisten mahdollisuuksia päästä verkkoon ja käyttää palveluja, sanotun kuitenkin rajoittamatta radio- ja telepätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastaavuorisesta tunnustamisesta 9 päivänä maaliskuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/5/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan f alakohdan mukaisten vammaisiin liittyvien vaatimusten soveltamista. Tällaisiin laitteisiin kuuluvat tällä hetkellä ainoastaan lähetysten vastaanottamiseen tarkoitettut radio- ja televisiolaitteet sekä kuulovammaisille loppukäyttäjille tarkoitettut erityiset päätelaitteet.

- (9) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimia sellaisten laajalti käytettävien tuotteiden ja palvelujen markkinoiden luomisen tukemiseksi, joihin sisältyy vammaisille loppukäyttäjille tarkoitettuja toimintoja. Tähän pääsemiseksi voidaan esimerkiksi ottaa eurooppalaisten standardien perusteella käyttöön sähköisten palvelujen saatavuutta (eAccessibility) koskevat vaatimukset julkisissa hankintamenettelyissä ja palvelujen hankintaan liittyvissä tarjouskilpailuissa sekä panemalla täytäntöön vammaisten loppukäyttäjien oikeuksia suojeleva lainsäädäntö.
- (10) Kun direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 4 artiklan mukaisesti yleispalvelun tarjoajaksi nimetty yritys aikoo luovuttaa koko yleispalveluvelvoitteen mukaisen ja jäsenvaltion alueella sijaitsevan paikallisliityntäverkkoomaisuutensa tai huomattavan osan siitä erilliselle oikeushenkilölle, jolla on viime kädessä eri omistaja, kansallisen sääntelyviranomaisen olisi arvioitava suunnitellun liiketoimen vaikutukset, jotta yleispalveluvelvoitteen jatkuvuus jäsenvaltion kaikilla alueilla voidaan varmistaa. Tähän liittyen yrityksen olisi ilmoitettava luovutuksesta etukäteen sille kansalliselle sääntelyviranomaiselle, joka asetti yleispalveluvelvoitteet. Kansallisen sääntelyviranomaisen arvio ei saisi haitata liiketoimen suorittamista.
- (11) Tekninen kehitys on johtanut maksullisten yleisöpuhelien tuntuvaan vähenemiseen. Kansallisten sääntelyviranomaisen olisi teknologisen puoleettomuuden ja puhelinpalvelujen saatavuuden jatkumisen varmistamiseksi voitava asettaa velvoitteita yrityksille, millä varmistetaan, että maksullisten yleisöpuhelien saatavuus vastaa loppukäyttäjien kohtuullisia tarpeita ja että tätä tarkoitusta varten tarjotaan tarvittaessa vaihtoehtoisia yleisen puhelin toiminnan liityntäpisteitä.
- (12) Vammaisille loppukäyttäjille olisi taattava samantasoinen palvelujen saavutettavuus kuin muille loppukäyttäjille. Tätä varten saavutettavuuden olisi oltava toiminnallisesti yhdenvertainen siten, että vammaiset loppukäyttäjät kykenevät hyötymään samanlaisesta palvelujen käytettävyydestä kuin muut loppukäyttäjät, joskin erilaisin keinoin.

⁽¹⁾ EYVL L 91, 7.4.1999, s. 10.

- (13) Määritelmiä on tarkistettava, jotta ne vastaisivat teknologiariippumattomuuden periaatetta ja pysyisivät teknologian kehityksen tasalla. Erityisesti palvelun tarjoamisen ehdot olisi erotettava tekijöistä, joilla varsinaisesti määritellään yleisesti saatavilla oleva puhelinpalvelu, toisin sanoen yleisesti saatavilla oleva sähköinen viestintäpalvelu, jonka avulla voidaan ottaa ja vastaanottaa joko suoraan tai välillisesti kotimaanpuheluja tai kotimaan- ja ulkomaanpuheluja kansallisessa tai kansainvälisessä numerointisuunnitelmassa olevan numeron tai numeroiden avulla riippumatta siitä, perustuuko kyseinen palvelu piirikytkentäiseen vai pakettivälitteiseen tekniikkaan. Tällaiselle palvelulle on luonteenomaista, että se on kaksisuuntaista eli kumpikin osapuoli voi osallistua viestintään. Palvelu, joka ei täytä kaikkia näitä ehtoja, esimerkiksi asiakaspalveluvustolla oleva ”linkki” (click-through), ei ole yleisesti saatavilla oleva puhelinpalvelu. Yleisesti saatavilla oleviin puhelinpalveluihin sisältyvät myös erityisesti vammaisille käyttäjille tarkoitettut viestintävälineet, joissa hyödynnetään tekstipuhelinpalveluja tai eri viestintämuotojen täydellistä interaktiivisuutta (”total conversation”).
- (14) On tarpeen täsmentää, että palvelujen välilliseen tarjoamiseen voisivat sisältyä tilanteet, joissa puhelu otetaan operaattorin valinnan tai ennaltavalinnan kautta ja joissa palveluntarjoaja jälleenmyy tai myy toisella nimellä toisen yrityksen tarjoamia yleisesti saatavilla olevia puhelinpalveluja.
- (15) Teknologian ja markkinoiden kehityksen tuloksena verkoissa ollaan entistä enemmän siirtymässä IP-tekniikkaan ja kuluttajat voivat entistä useammin valita useiden kilpailijien puheensiirtopalvelujen tarjoajien välillä. Tästä syystä jäsenvaltioiden olisi voitava erottaa yleispalveluvollisuudet, jotka koskevat liittymän tarjoamista yleiseen viestintäverkkoon tietyssä sijaintipaikassa, yleisesti saatavilla olevan puhelinpalvelun tarjoamisesta. Tällainen erottelu ei saisi vaikuttaa yhteisön tasolla määriteltyjen ja tarkistettujen yleispalveluvollisuuksien soveltamisalaan.
- (16) Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden on objektiivisin perustein päätettävä, mitkä yritykset nimetään yleispalvelun tarjoajiksi, ottaen tarvittaessa huomioon yritysten kyvyn ja halukkuuden hyväksyä kaikkien tai joidenkin yleispalveluvollisuuksiin kuuluvien palvelujen tarjoaminen. Tämä ei sulje pois sitä, että jäsenvaltiot voivat nimeämisprosessin kuluessa ottaa mukaan tehokkuus- ja muun muassa maantieteellisten alueiden tai osatekijöiden ryhmitely tai nimeämisen vähimmäiskeston määrittäminen.
- (17) Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava seurata yleispalveluvollisuuksien soveltamisalaan kuuluvien palvelujen vähittäishintojen kehitystä ja tasoa myös siinä tapauksessa, että jäsenvaltio ei ole vielä nimennyt mitään yritystä yleispalvelun tarjoajaksi. Tällaisessa tapauksessa seuranta olisi toteutettava siten, että siitä ei aiheudu liiallista hallinnollista taakkaa kansallisille sääntelyviranomaisille eikä kyseisenlaisia palveluja tarjoaville yrityksille.
- (18) Tarpeettomat velvollisuudet, jotka oli suunniteltu helpottamaan siirtymistä vuoden 1998 sääntelyjärjestelmästä vuoden 2002 järjestelmään, olisi poistettava, samoin kuin säännökset, jotka ovat osittain tai kokonaan päällekkäisiä direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) säännösten kanssa.
- (19) Vaatimus kiinteiden yhteyksien vähimmäisvalikoiman tarjoamisesta vähittäismyyntitasolla oli tarpeellinen vuoden 1998 sääntelyjärjestelmän säännösten jatkuvan soveltamisen varmistamiseksi kiinteiden yhteyksien alalla, sillä tällä alalla ei ollut riittävästi kilpailua vuoden 2002 järjestelmän tullessa voimaan, mutta se on nyt käynyt tarpeettomaksi ja olisi kumottava.
- (20) Operaattorin valinnan ja ennaltavalinnan edellyttäminen edelleen suoraan yhteisön lainsäädännössä saattaisi haitata teknologian kehittymistä. Olisi parempi, että näitä korjaavia toimia määräävät kansalliset sääntelyviranomaiset direktiivissä 2002/21/EY (puitedirektiivi) säädettyjen menettelyjen mukaisesti tehdyn markkina-analyysin perusteella ja direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 12 artiklassa tarkoitettujen velvoitteiden mukaisesti.
- (21) Sopimuksia koskevia säännöksiä olisi sovellettava kuluttajien lisäksi myös loppukäyttäjiiin, ensisijaisesti mikroyrityksiin ja pk-yrityksiin, jotka voivat pitää parempana kuluttajien tarpeisiin mukautettua sopimusta. Palveluntarjoajiin kohdistuvan liiallisen hallinnollisen taakan sekä pk-yritysten määrittelemiseen liittyvän monimutkaisuuden välttämiseksi sopimuksia koskevia säännöksiä ei pitäisi soveltaa näihin muihin loppukäyttäjiiin automaattisesti, vaan pelkästään niiden pyynnöstä. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, joilla parannetaan pk-yritysten tietämystä tästä mahdollisuudesta.
- (22) Tekniikan kehityksen myötä voidaan tulevaisuudessa käyttää tavanomaisten numerotunnisteiden lisäksi myös muuntotyypisiä tunnisteita.
- (23) Puhelut mahdollistavien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajien olisi varmistettava, että niiden asiakkaille tiedotetaan riittävästi siitä, onko heillä mahdollisuus käyttää hätäpalveluja, sekä kaikista palvelujen rajoituksista (kuten soittajan sijaintitietojen antamista tai hätäpuheluun reitittämistä koskevista rajoituksista). Palvelujen tarjoajien olisi myös annettava asiakkailleen selkeitä ja avoimia tietoja alkuperäisessä sopimuksessa ja, jos yhteyksien tarjoamiseen tulee muutoksia, esimerkiksi laskutustiedoissa. Näiden

- tietojen olisi käsitettävä kaikki alueellisen peiton rajoitukset, palvelun suunniteltujen teknisten käyttöparametrien perusta sekä käytettävissä oleva infrastruktuuri. Jos palvelua ei tarjota kytkentäisen puhelinverkon kautta, tietoihin tulisi sisällyttää myös pääsyn luotettavuuden taso ja tiedot soittajan sijainnista verrattuna palveluun, joka tarjotaan kytkentäisen puhelinverkon kautta, ottaen huomioon tekniikan taso ja laatumormit sekä mahdolliset direktiivissä 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) määritetyt palvelun laatua koskevat parametrit.
- (24) Päätelaitteiden suhteen asiakassopimuksessa olisi määritettävä mahdolliset rajoitukset, joita palveluntarjoaja asettaa laitteiden käytölle, kuten SIM-kortin lukitseminen, jos tällaisia rajoituksia ei kielletä kansallisessa lainsäädännössä, sekä kustannukset, jotka peritään lopetettaessa sopimus ennen sovittua päättymispäivämäärää tai lopetettaessa se sovittuun aikaan, sekä laitteiden pitämisestä mahdollisesti perittävät kustannukset.
- (25) Ilman, että palveluntarjoajaa veloitetaan yhteisön oikeuden vaatimuksia pidemmälle meneviin toimiin, asiakassopimuksessa olisi myös määriteltävä, minkä tyyppisiin toimiin palveluntarjoaja voi mahdollisesti ryhtyä turvallisuuteen tai eheyteen liittyvien ongelmien, uhkien tai haavoittuvuuksien yhteydessä.
- (26) Viestintäpalveluiden käyttöä koskevien yleiseen etuun liittyvien kysymysten käsittelemiseksi ja muiden oikeuksien ja vapauksien suojelun edistämiseksi toimivaltaisten kansallisten viranomaisten olisi voitava tuottaa ja levittää palveluntarjoajien avulla tällaisten palveluiden käyttöä koskevaa yleiseen etuun liittyvää tietoa. Näihin tietoihin voisi sisältyä yleiseen etuun liittyviä tietoja, jotka koskevat tekijänoikeusrikkomuksia, muuta laitonta käyttöä ja haitallisen sisällön levittämistä, sekä neuvoja ja keinoja, joiden avulla voidaan suojautua sellaisilta henkilökohtaiseen turvallisuuteen kohdistuvilta riskeiltä, joita voi aiheutua esimerkiksi henkilötietojen ilmaisemisesta tietyissä olosuhteissa, sekä yksityisyyteen ja henkilötietoihin liittyviltä riskeiltä, ja saatavilla olevia helppokäyttöisiä ja konfiguroitavia ohjelmistoja tai ohjelmistovaihtoehtoja, joiden avulla voidaan suojella lapsia tai haavoittuvia henkilöitä. Tietoja voitaisiin koordinoita direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 33 artiklan 3 kohdan mukaisella yhteistoimintamenetel-lyllä. Tällaiset yleiseen etuun liittyvät tiedot olisi saatettava tarvittaessa ajan tasalle ja esitettävä helposti ymmärrettävässä painetussa ja sähköisessä muodossa kunkin jäsenvaltion määrittämällä tavalla sekä kansallisten julkisten viranomaisten verkkosivuilla. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava veloitaa palveluntarjoajat välittämään nämä vakiomuodossa olevat tiedot asiakkailleen kansallisten sääntelyviranomaisten asianmukaisesti katsomalla tavalla. Tiedot olisi myös sisällytettävä sopimuksiin jäsenvaltioiden sitä edellyttäessä. Tällaisen tiedon antamisesta ei saisi kuitenkaan koitua liiallista räsitätusta yrityksille. Jäsenvaltioiden olisi edellytettävä tietojen antamista keinoilla, joita yritykset hyödyntävät tavanomaisessa liiketoiminnassaan viestissään tilaajien kanssa.
- (27) Tilaajien oikeus sanoa sopimuksensa irti seuraamuksitta koskee tilannetta, jossa sähköisten viestintäverkkojen ja/tai -palvelujen tarjoajat muuttavat sopimusehtoja.
- (28) Loppukäyttäjien olisi voitava päättää, millaista sisältöä he haluavat lähettää ja vastaanottaa ja mitä palveluita, sovelluksia, laitteita ja ohjelmistoja he haluavat siihen käyttää tämän vaikuttamatta tarpeeseen säilyttää verkkojen ja palveluiden eheys ja turvallisuus. Kilpailulle avoimet markkinat tarjoavat käyttäjille laajan valikoiman sisältöjä, sovelluksia ja palveluja. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi edistettävä käyttäjien mahdollisuuksia käyttää ja levittää tietoa sekä käyttää haluamiaan sovelluksia ja palveluja, kuten direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklassa säädetään. Ottaen huomioon sähköisen viestinnän kasvavan merkityksen kuluttajille ja yrityksille, käyttäjille olisi joka tapauksessa tiedotettava kattavasti kaikista rajoituksista, joita palvelun ja/tai verkon tarjoaja on mahdollisesti asettanut sähköisten viestintäpalvelujen käytölle. Tällaisissa tiedoissa olisi palveluntarjoajan valinnan mukaan määritettävä joko asianomaisen sisällön, sovelluksen tai palvelun tyyppi, yksittäiset sovellukset tai palvelut taikka molemmat. Käytetyn tekniikan ja rajoituksen tyyppin mukaan tällaiset rajoitukset saattavat edellyttää käyttäjän suostumusta direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) mukaisesti.
- (29) Direktiivissä 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ei määrätä pakollisiksi eikä rajoiteta tarjoajien kansallisen lainsäädännön mukaisesti asettamia ehtoja, joilla rajoitetaan loppukäyttäjille tarjottavien palvelujen ja sovelluksien saatavuutta ja/tai käyttöä, mutta siinä säädetään velvollisuus antaa tällaisia ehtoja koskevat tiedot. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat panna täytäntöön ehtoja, jotka koskevat loppukäyttäjien mahdollisuuksia hyödyntää ja/tai käyttää palveluja ja sovelluksia, on noudatettava kansalaisten perusoikeuksia, mukaan lukien oikeus yksityisyyteen ja oikeus puolueettomaan oikeudenkäyntiin, ja tällaisissa toimissa olisi otettava huomioon täysimääräisesti yhteisön tasolla määritetyt poliittiset tavoitteet, kuten tietoyhteiskunnan kehityksen edistäminen yhteisössä.
- (30) Direktiivissä 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ei vaadita, että operaattorien olisi valvottava verkkojensa kautta välitettyjä tietoja eikä sitä, että nämä ryhtyisivät oikeustoimiin asiakkaitaan vastaan verkossa välitettyjen tietojen vuoksi, eikä määrätä operaattoreita vastuuseen kyseisistä tiedoista. Vastuu rankaisutoimista ja rikosoikeudellisista toimista kuuluu kansalliseen toimivaltaan siten, että noudatetaan perusoikeuksia ja -vapauksia mukaan lukien oikeus puolueettomaan oikeudenkäyntiin.

- (31) Jos yhteisön oikeudessa ei ole asiaa koskevia sääntöjä, sisälön, sovellutusten ja palveluiden laillisuus tai haitallisuus määräytyy kansallisen aineellisen oikeuden ja prosessioikeuden mukaisesti. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, ei sähköisten viestintäverkkojen ja/tai -palvelujen tarjoajien, vastuulla on päättää asianmukaista menettelyä noudattaen, ovatko sisältö, sovellukset tai palvelut joko laillisia tai haitallisia. Puitedirektiivi ja erityisdirektiivit eivät rajoita tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY (direktiivi sähköisestä kaupasta) ⁽¹⁾ soveltamista, joka sisältää muun muassa siinä määriteltyä ”pelkkää siirtotoimintaa” koskevan säännöksen, jota sovelletaan välityspalvelujen tarjoajiin.
- (32) Avointen, ajan tasalla olevien ja vertailukelpoisten tietojen saaminen tarjonnasta ja palveluista on kuluttajille olennaisen tärkeä tekijä kilpailuun perustuvilla markkinoilla, joilla toimii useita palveluntarjoajia. Sähköisten viestintäpalvelujen loppukäyttäjien ja kuluttajien olisi voitava verrata markkinoilla tarjottujen eri palvelujen hintoja helposti saatavilla olevassa muodossa julkaistujen tietojen perusteella. Jotta hintavertailu olisi helppoa, kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi oltava mahdollisuus vaatia sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai -palveluja tarjoavilta yrityksiltä suurempaa tietojen (kuten hintojen, kulutusmallien ja muiden asiaan liittyvien tilastotietojen) avoimuutta sekä varmistaa, että kolmansilla osapuolilla on oikeus käyttää palveluja tarjoavien yritysten julkaisemia yleisesti saatavilla olevia tietoja veloitusetta. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi myös itse kyettävä asettamaan saataville hintaoppaita, erityisesti jos markkinat eivät ole niitä tarjonneet veloitusetta tai kohtuulliseen hintaan. Yrityksillä ei pitäisi olla oikeutta saada minkäänlaista korvausta tällaisten tietojen käytöstä, jos ne on jo julkaistu ja ovat siten julkista tietoa. Lisäksi loppukäyttäjille ja kuluttajille olisi tiedotettava riittävästi palvelun kustannuksista ja tarjotun palvelun tyypistä ennen palvelun ostamista, erityisesti jos ilmaispuhelinpalveluihin liittyy lisämaksuja. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava vaatia, että tällaisia tietoja annetaan yleisesti ja että ne annetaan tietyissä niiden määrittämistä palveluluokissa välittömästi ennen puhelun yhdistämistä, jollei siitä kansallisessa lainsäädännössä toisin säädetä. Määrittäessään, minkä tyyppiset puhelut edellyttävät hintatietoja ennen yhdistämistä, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi otettava asianmukaisella tavalla huomioon palvelun luonne, siihen sovellettavat hintaehdot sekä se, tarjoaako sitä palveluntarjoaja, joka ei tarjoa sähköisiä viestintäpalveluja. Lisäksi yritysten olisi jäsenvaltioiden sitä edellyttäessä annettava tilaajille toimivaltaisten viranomaisten tuottamaa yleiseen etuun liittyvää tietoa muun muassa yleisimmistä sääntöjenvastaisuuksista ja niiden oikeudellisista seuraamuksista, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2000/31/EY (direktiivi sähköisestä kaupasta) soveltamista.
- (33) Kuluttajien olisi saatava tietoja oikeuksistaan siltä osin kuin on kyse heidän henkilötietojensa käyttämisestä tilaajaluetteloiden ja erityisesti tällaisten luetteloiden tarkoituksesta tai tarkoituksista, ja heidän olisi saatava tietoja oikeudestaan jättäytyä tilaajien julkisen luettelon ulkopuolelle direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) mukaisesti. Asiakkaille olisi myös kerrottava järjestelmistä, jotka sallivat olemassa olevien tietojen sisällyttämisen luettelotietokantaan ilman niiden näkymistä numerotiedustelupalveluiden käyttäjille.
- (34) Kilpailuun perustuvien markkinoiden pitäisi varmistaa, että loppukäyttäjät saavat haluamansa laatuista palvelua, mutta joissakin erityistapauksissa saattaa olla tarpeen varmistaa, että yleisissä viestintäverkoissa saavutetaan tietty vähimmäislaatu, jotta voidaan ehkäistä palvelun heikkeneminen, käytön estyminen ja liikenteen hidastuminen verkoissa. Operaattorit voivat palvelujen laatua koskevat vaatimukset täyttääkseen soveltaa menettelyjä, joilla mitataan ja muokataan verkkoyhteyden liikennettä, välttääkseen yhteyden käyttämisen koko kapasiteetiltaan tai yhteyden ylikuormittumisen, joka johtaisi koko verkon ylikuormittumiseen ja huonoon suorituskykyyn. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi tarkasteltava näitä menettelyjä puitedirektiivin ja erityisdirektiivien mukaisesti sen varmistamiseksi, että niillä ei rajoiteta kilpailua, etenkin puuttamalla syrjivään toimintaan. Tarvittaessa kansalliset sääntelyviranomaiset voivat myös määrätä yleisiä viestintäverkkoja tarjoaville yrityksille palvelun laatuun liittyviä vähimmäisvaatimuksia, jotta varmistetaan, että verkosta riippuvaiset palvelut ja sovellukset tarjotaan vähimmäisstandardin mukaisesti, jollei komission suorittamasta tarkastelusta muuta johdu. Kansallisille sääntelyviranomaisille olisi annettava valtuudet ryhtyä toimiin palvelujen heikkenemiseen puuttumiseksi, mukaan lukien kuluttajia haittaava liikenteen rajoittuminen tai hidastuminen. Koska epäyhtenäiset korjaavat toimenpiteet voivat kuitenkin haitata sisämarkkinoiden toimintaa, komission olisi arvioitava kansallisten sääntelyviranomaisten suunnittelemissa vaatimuksissa mahdollisten koko yhteisön alueelle ulottuvien sääntelytoimien varalta ja tarvittaessa antaa lausuntoja tai suosituksia korjaavien toimenpiteiden yhtenäisen soveltamisen aikaansaamiseksi.
- (35) Tulevaisuuden IP-verkkojen osalta, joissa palvelun tarjoaminen voidaan erottaa verkon tarjoamisesta, jäsenvaltioiden olisi määriteltävä tarkoituksenmukaisimmat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yleisesti saatavilla olevat puhelinpalvelut, joita tarjotaan yleisiä viestintäverkkoja käyttäen, ovat käytettävissä ja että hätäpalvelut ovat keskeytyksettä käytössä laajamittaisissa verkon toiminnan keskeytyksissä tai ylivoimaisen esteen sattuessa, ottaen huomioon erityyppisten tilaajien prioriteetit ja tekniset rajoitukset.

(¹) EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1.

- (36) Sen varmistamiseksi, että vammaiset loppukäyttäjät hyötyvät kilpailusta ja mahdollisuudesta valita eri palveluntarjoajien välillä samalla tavalla kuin suurin osa loppukäyttäjistä, toimivaltaisten kansallisten viranomaisten olisi täsmennettävä tarvittaessa ja kansallisten olosuhteiden perusteella, mitä kuluttajansuojavaatimuksia yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavien yritysten on noudatettava. Tällaisiin vaatimuksiin voi kuulua muun muassa, että yritykset huolehtivat siitä, että vammaiset loppukäyttäjät voivat hyödyntää niiden palveluja samoin ehdoin kuin niiden muutkin loppukäyttäjät, mukaan lukien hinnat ja maksut, niille aiheutuneista lisäkustannuksista riippumatta. Muita vaatimuksia voi liittyä yritysten välisiin tukkumyyntijärjestelyihin.
- (37) Operaattorin neuvontapalvelut kattavat laajan valikoiman erilaisia loppukäyttäjille suunnattuja palveluja. Kaikkien muiden asiakastukipalvelujen tavoin tällaisten palvelujen tarjoamisesta olisi sovittava yleisten viestintäverkkojen tarjoajien ja operaattorin neuvontapalvelujen tarjoajien välisissä kaupallisissa neuvotteluissa, eikä niiden tarjoamista ole enää tarpeen määrätä pakolliseksi. Tätä koskeva velvollisuus olisi sen vuoksi kumottava.
- (38) Numerotiedotuspalveluja olisi tarjottava ja usein tarjotaan kilpailuun perustuvilla markkinaehdoilla kilpailusta sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen markkinoilla 16 päivänä syyskuuta 2002 annetun komission direktiivin 2002/77/EY⁽¹⁾ 5 artiklan mukaisesti. Tukkumyyntiä koskevilla toimilla, joilla varmistetaan loppukäyttäjien tietojen lisääminen (sekä kiinteiden verkkojen että matkaviestinverkkojen) tietokantoihin, olisi noudatettava toimenpiteitä henkilötietojen suojaamiseksi sekä direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) 12 artiklaa. Näiden tietojen toimittaminen kustannuslähteisesti palveluntarjoajille siten, että jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus perustaa keskitetty mekanismi, jonka avulla voidaan antaa kattavia yhdistettyjä tietoja numerotiedotuspalvelujen tarjoajille, sekä verkon käyttöoikeuden tarjoaminen kohtuullisten ja avointen ehtojen mukaisesti olisi saatava alkuun, jotta loppukäyttäjät voisivat kaikilta osin hyötyä kilpailusta, jonka perimmäisenä tarkoituksena on vähittäiskaupan sääntelyn poistaminen näiltä palveluilta ja numerotiedustelupalvelujen tarjoaminen kohtuullisin ja avoimin ehdoin.
- (39) Loppukäyttäjien olisi voitava soittaa hätänumeroon ja saada hätäpalveluja käyttäen mitä tahansa puhelinpalvelua, joka pystyy muodostamaan puhelua kansallisessa numerointisuunnitelmassa olevan numeron tai numeroiden avulla. Jäsenvaltiot, jotka käyttävät kansallisia hätänumeroita numeron 112 rinnalla, voivat asettaa yrityksille vastaavia velvollisuuksia, jotka koskevat mahdollisuutta käyttää tällaisia kansallisia hätänumeroita. Pelastusviranomaisten olisi voitava välittää numeroon 112 tehtyjä puhelua ja vastata niihin vähintään yhtä nopeasti ja tehokkaasti kuin kansallisiin hätänumeroihin tehtyihin puheluihin. On tärkeää lisätä numeron 112 tunnettuutta Euroopan unionissa matkustavien kansalaisten suojelun ja turvallisuuden parantamiseksi. Tästä syystä kaikki jäsenvaltioissa matkustavat kansalaiset olisi saatettava tietoisiksi, tiedottamalla erityisesti kansainvälisen liikenteen bussiterminalleissa, rautatieasemilla, satamissa ja lentoasemilla sekä puhelinlueteloissa, puhelinkioskeissa ja tilaaja- ja laskutusmateriaalissa, siitä, että he voivat käyttää numeroa 112 yleisenä hätänumerona matkustaessaan missä tahansa jäsenvaltiossa. Tämä on ensisijaisesti jäsenvaltioiden vastuulla, mutta komission olisi edelleen sekä annettava tukea että täydennettävä jäsenvaltioiden aloitteita numeroa 112 koskevan tietoisuuden parantamiseksi, ja sen olisi säännöllisesti arvioitava yleisön tietoisuutta numerosta. Velvollisuutta antaa soittajan sijaintitietoja olisi tiukennettava kansalaisten suojelun parantamiseksi. Erityisesti yritysten olisi annettava soittajan sijaintitiedot hätäpalvelujen käyttöön heti, kun palvelu on ottanut puhelun vastaan käytetystä tekniikasta riippumatta. Jotta voitaisiin vastata teknologian kehitykseen, muun muassa kehitykseen, joka johtaa soittajan sijaintitietojen tarkkuuden parantumiseen, komissiolle olisi annettava valtuudet hyväksyä teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että 112-palveluita on mahdollista käyttää tehokkaasti yhteisössä kansalaisten hyödyksi. Tällaiset toimet eivät saisi rajoittaa jäsenvaltioiden hätäpalveluyksikköjen järjestämistä.
- (40) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että yritykset, jotka tarjoavat loppukäyttäjille sähköistä viestintäpalvelua, jonka avulla voidaan ottaa puhelua kansallisessa numerointisuunnitelmassa olevan numeron tai numeroiden avulla, tarjoavat luotettavan ja täsmällisen mahdollisuuden käyttää hätäpalveluja ja ottavat huomioon kansalliset eritelmät ja ehdot. Verkosta riippumattomat yritykset eivät voi valvoa verkkoja eivätkä ne voi välttämättä varmistaa, että niiden kautta soitetut hätäpuhelut reititettäisiin yhtä luotettavasti kuin perinteisen kiinteän puhelinpalvelun tarjoajilla, koska verkosta riippumattomat palveluntarjoajat eivät voi taata palvelun saatavuutta siitä syystä, että infrastruktuuriin liittyvät ongelmat eivät ole niiden määräysvallassa. Verkosta riippumattomien yritysten ei aina ole teknisesti mahdollista antaa soittajan sijaintitietoja. Heti kun käytössä on kansainvälisesti tunnustettuja standardeja, jotka takaavat täsmällisen ja luotettavan reitityksen ja yhteydet hätäpalveluihin, verkosta riippumattomien yritysten olisi myös täytettävä velvollisuudet, jotka liittyvät siihen, että soittajan sijaintitiedot ovat vastaavalla tasolla kuin muilta yrityksiltä edellytetään.
- (41) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava erityistoimenpiteitä varmistamiseksi, että vammaisilla loppukäyttäjillä, erityisesti kuuroilla, kuulovammaisilla, puhevammaisilla ja kuurosokeilla käyttäjillä, on tasapuoliset mahdollisuudet käyttää hätäpalveluja, myös numeroa 112. Tähän voivat sisältyä erityiset kuulovammaisille käyttäjille tarkoitetut päätelaitteet, tekstipuhelinpalvelut tai muut erityislaitteet.

(1) EYVL L 249, 17.9.2002, s. 21.

- (42) Kansainvälisen aluetunnuksen ”3883” (eurooppalainen numeroavaruus (ETNS)) kehittämistä haittaavat nykyisin asian riittämätön tiedostaminen ja liian byrokraattiset menettelyvaatimukset ja siitä aiheutuva kysynnän puute. Eurooppalaisen numeroavaruuden kehityksen edistämiseksi jäsenvaltioiden, joille Kansainvälinen televiestintäliitto on osoittanut kansainvälisen aluetunnuksen 3883, olisi.eu-alueen täytäntöönpanon esimerkkiä seuraten siirrettävä vastuu sen hallinnoinnista, numeroiden myöntämisestä ja niitä koskevasta tiedottamisesta olemassa olevalle erilliselle organisaatiolle, jonka komissio nimittää avoimen, selkeän ja syrjimättömän valintamenettelyn pohjalta. Kyseisen organisaation tehtävänä olisi oltava myös laatia ehdotuksia ETNS:ää yhteisiin eurooppalaisiin palveluihin hyödyntävistä julkisen palvelun sovelluksista, kuten yhteisestä numerosta, johon on mahdollista ilmoittaa matkaviestinlaitteen varkaudesta.
- (43) Koska kadonneiden lasten ilmoittamiseen liittyy erityisnäkökohtia ja tällaisen palvelun saatavuus on nykyisin rajoitettu, jäsenvaltioiden on numeron varaamisen lisäksi myös tehtävä kaikkensa varmistaa, että kadonneiden lasten ilmoittamiseen tarkoitettu palvelu on todella viipymättä käytettävissä niiden alueella numerossa 116000. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa muun muassa järjestettävä tarjouskilpailuja, jotta kiinnostuneita osapuolia kehoitetaan tarjoamaan kyseinen palvelu.
- (44) Äänipuhelut ovat edelleen toimivin ja luotettavin tapaa yhteys hätäpalveluihin. Muut yhteydenottotavat, kuten tekstiviestit, voivat olla epäluotettavampia ja niiden avulla yhteyttä ei välttämättä saada heti. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin halutessaan edistää hätäpalveluiden muiden sellaisten käyttömahdollisuuksien kehittämistä ja käyttöönottoa, joiden avulla voidaan taata äänipuheluja vastaava pääsy palveluihin.
- (45) Komissio on 116-alkuisen kansallisen numerointialueen varaamisesta yhdenmukaisten yhteiskunnallisten palvelujen yhdenmukaisille puhelinnumeroille 15 päivänä helmikuuta 2007 tehdyn komission päätöksen 2007/116/EY⁽¹⁾ mukaisesti pyytänyt jäsenvaltioita varaamaan 116-numerointialueen numerot tietyille yhteiskunnallisille palveluille. Mainitun päätöksen asiaan liittyvät säännökset olisi otettava huomioon direktiivissä 2002/22/EY (yleispuhelinlainsäädäntö), jotta ne kytkeytyisivät läheisemmin sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevaan sääntelyjärjestelmään ja helpottaisivat myös vammaisten loppukäyttäjien käyttömahdollisuuksia.
- (46) Yhtenäismarkkinat merkitsevät sitä, että loppukäyttäjät voivat käyttää kaikkia toisten jäsenvaltioiden kansallisiin numerointisuunnitelmiin sisältyviä numeroita ja että he voivat käyttää palveluja yhteisön alueella muiden kuin maantieteellisten numeroiden, kuten ilmaisnumeroiden ja erityismaksullisten palvelunumeroiden välityksellä. Loppukäyttäjien olisi myös voitava käyttää eurooppalaisen numerointivaruuden numeroita ja kansainvälisiä ilmaisnumeroita (Universal International Freephone Numbers, UIFN). Mahdollisuutta käyttää numerovaroja ja
- niihin liittyviä palveluja rajojen yli ei pitäisi estää muulloin kuin objektiivisesti perustelluissa tapauksissa, esimerkiksi tiettyihin erityismaksullisiin palveluihin liittyvien petosten tai väärinkäytösten estämiseksi, jos numero on määritelty ainoastaan kansalliseksi (esimerkiksi kansallinen lyhytvalintanumero) tai jos se ei ole teknisesti tai taloudellisesti toteutettavissa. Käyttäjille olisi tiedotettava etukäteen selkeästi kaikista ilmaisnumeroihin liittyvistä maksuista, kuten vakionumeroisten kansainvälisten suuntanumeroiden kautta käytettävissä oleviin numeroihin sovellettavista ulkomaanpuhelumaksuista.
- (47) Jotta kuluttajat voisivat saada täyden hyödyn kilpailuista markkinoista, heidän olisi voitava tehdä tietoisia valintoja ja vaihtaa palveluntarjoajaa silloin, kun se on heidän etujensa mukaista. On olennaisen tärkeää varmistaa, että he voivat tehdä näin ilman oikeudellisia, teknisiä tai käytännöllisiä esteitä, jotka voivat liittyä muun muassa sopimusehtoihin, menettelyihin ja maksuihin. Tämä ei estä kohtuullisen vähimmäiskeston sisällyttämistä kuluttajasopimuksiin. Numeron siirrettävyys on keskeinen kuluttajan valinnanvaraa helpottava ja todellista kilpailua sähköisen viestinnän kilpailumarkkinoilla lisäävä tekijä, ja se olisi toteutettava mahdollisimman nopeasti siten, että numero otetaan käyttöön yhden työpäivän aikana ja palvelu on käyttäjältä poissa käytössä enintään yhden työpäivän ajan. Toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voivat määrätä numeroiden yleisestä siirtämisprosessista ottaen huomioon sopimuksia koskevat kansalliset säännökset ja teknologioiden kehityksen. Tietyistä jäsenvaltioista saadut kokemukset ovat osoittaneet, että kuluttajien palveluntarjoajaa saatetaan vaihtaa ilman heidän suostumustaan. Asian hoitamisen olisi kuuluttava ensisijaisesti lainvalvontaviranomaisille, mutta jäsenvaltioiden olisi voitava ottaa vaihtoprosessia varten käyttöön riskien minimoimiseksi tarpeen olevia oikeasuhteisia vähimmäistoimia, myös asianmukaisia seuraamuksia, ja taata, että kuluttajia suojataan koko vaihtoprosessin ajan vähentämättä prosessin houkuttelevuutta kuluttajien kannalta.
- (48) Lakisääteisiä siirtovelvollisuuksia voidaan soveltaa tiettyjen mediapalvelun tarjoajien toimittamiin tiettyihin radio- ja televisiolähetyskanaviin sekä täydentäviin palveluihin. Jäsenvaltioiden olisi esitettävä siirtovelvollisuudelle selkeät perusteet kansallisessa lainsäädännössään sen varmistamiseksi, että velvollisuudet ovat avoimia, oikeasuhteisia ja hyvin määriteltyjä. Siirtovelvollisuutta koskevat säännöt olisi laadittava siten, että ne tarjoavat riittäviä kannustimia tehokkaisiin infrastruktuuri-investointeihin. Siirtovelvollisuutta koskevia sääntöjä olisi tarkasteltava säännöllisesti uudelleen, jotta ne voitaisiin pitää teknologian ja markkinoiden kehityksen tasalla ja siten varmistaa, että ne ovat jatkuvasti oikeassa suhteessa haluttuihin tavoitteisiin nähden. Täydentäviin palveluihin sisältyy muun muassa palveluja, joilla parannetaan vammaisten loppukäyttäjien käyttömahdollisuuksia, kuten tekstitelevisio, tekstitys, kuvailutulkkaus ja viittomakielinen tulkkaus.

(1) EUVL L 49, 17.2.2007, s. 30.

- (49) Jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön asianmukainen kuulemismekanismi, jotta kuluttajien kuulemiseen nykyisin liittyvät puutteet voitaisiin poistaa ja kansalaisten edut voitaisiin ottaa asianmukaisesti huomioon. Tällainen mekanismi voisi olla muodoltaan elin, joka tekisi kansallisesta sääntelyviranomaisesta ja palvelujen tarjoajista riippumattomia selvityksiä kuluttajiin liittyvistä kysymyksistä, kuten kuluttajakäyttötymisestä ja palveluntarjoajan vaihtamiseen liittyvistä menettelyistä, ja joka toimisi avoimesti ja antaisi oman panoksensa nykyiseen sidosryhmien kuulemismenettelyyn. Lisäksi voitaisiin kehittää mekanismi asianmukaisen yhteistyön tekemiseksi asioissa, jotka liittyvät laillisen sisällön tukemiseen. Tällaisen mekanismin yhteydessä hyväksytyissä yhteistyömenettelyissä ei kuitenkaan pitäisi sallia internetin käytön järjestelmällistä valvontaa.
- (50) Yleispalveluvollisuuksien alaiseksi nimetyille yritykselle asetetut velvollisuudet olisi ilmoitettava komissiolle.
- (51) Direktiivillä 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) yhdenmukaistetaan jäsenvaltioiden säännökset, joita tarvitaan samantasoisien perusoikeuksien ja vapauksien ja erityisesti yksityisyyttä ja luottamuksellisuutta koskevan oikeuden suojan varmistamiseksi henkilötietojen käsittelyssä sähköisen viestinnän alalla sekä tällaisten tietojen ja sähköisen viestinnän laitteiden ja palvelujen vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi yhteisössä. Kun hyväksytään direktiivin 1999/5/EY tai standardoinnista tietotekniikassa ja televiestinnässä 22 päivänä joulukuuta 1986 tehdyn neuvoston päätöksen 87/95/ETY⁽¹⁾ mukaisesti toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että päätelaitteet rakennetaan tavalla, jolla taataan henkilötietojen ja yksityisyyden suoja, tällaisissa toimenpiteissä olisi noudatettava teknologiariippumattomuuden periaatetta.
- (52) IP-osoitteiden käytön kehittymistä olisi seurattava tarkkaan ottaen huomioon työ, jonka muun muassa yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY⁽²⁾ 29 artiklan nojalla perustettu tietosuojatyöryhmä on jo tehnyt, ja sen perusteella olisi tehtävä asianmukaisia ehdotuksia.
- (53) Liikennetietojen käsittelyyn siinä määrin kuin se on ehdotoman välttämätöntä siten, että varmistetaan verkkojen turvallisuus ja tietosuojat eli verkon tai tietojärjestelmän kyky torjua tietyllä suojatasolla vahingossa tapahtuvaa tai laitonta tai ilkeävaltaista toimintaa, joka vaarantaa tallennettujen tai siirrettyjen tietojen saatavuuden, autenttisuuden, eheyden ja luottamuksellisuuden, ja näiden verkkojen ja järjestelmien kautta tarjottujen tai niiden kautta saatavissa olevien asiaan liittyvien sellaisten palvelujen turvallisuuteen, joita tarjoavat rekisterinpitäjän ominaisuudessa toimivat turvallisuusteknologioiden ja - palvelujen tarjoajat, sovelletaan direktiivin 95/46/EY 7 artiklan f kohtaa. Tähän voi kuulua esimerkiksi luvattoman sähköisiin viestintäverkkoihin pääsyn ja vahingollisen koodin jakamisen ehkäiseminen sekä palvelunestohyökkäysten ja tietokoneille ja sähköisille viestintäjärjestelmille koituvien vahinkojen estäminen.
- (54) Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen markkinoiden vapauttaminen ja teknologian nopea kehitys ovat yhdessä edistäneet kilpailua ja talouskasvua ja luoneet laajan valikoiman loppukäyttäjille suunnattuja palveluja, joita voidaan käyttää yleisten sähköisten viestintäverkkojen kautta. On tarpeen varmistaa, että kuluttajille ja käyttäjille tarjotaan samantasoinen yksityisyyden ja henkilötietojen suoja riippumatta siitä, mitä teknologiaa tietyn palvelun tarjoamiseen käytetään.
- (55) Sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevan sääntelyjärjestelmän tavoitteiden ja toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisesti sekä oikeusvarmuuden ja tehokkuuden takaamiseksi Euroopan liikeyrityksille ja kansallisille sääntelyviranomaisille direktiivissä 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) keskitytään yleisiin sähköisiin viestintäverkkoihin tai sähköisiin viestintäpalveluihin eikä sitä sovelleta suljettuihin käyttäjäryhmiin eikä yritysverkkoihin.
- (56) Teknologian kehitys mahdollistaa uusien tiedonkeruu- ja tunnistuslaitteisiin perustuvien sovellusten kehittämisen. Nämä laitteet voisivat olla radiotaajuuksia käyttäviä kontaktittomia laitteita. Esimerkiksi radiotaajuiset etätunnistuslaitteet (Radio Frequency Identification Devices, RFID) käyttävät radiotaajuuksia tietojen lukemiseen yksilöllistä tunnistusta, minkä jälkeen tietoja voidaan siirtää olemassa olevissa viestintäverkoissa. Tällaisten teknologioiden laajamittainen käyttö voi tuoda huomattavia taloudellisia ja sosiaalisia hyötyjä ja edistää merkittävästi sisämarkkinoiden kehitystä, jos kansalaiset hyväksyvät niiden käytön. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi on tarpeen varmistaa kaikkien yksilön perusoikeuksien turvaaminen, mukaan lukien oikeus yksityisyyteen ja tietosuojaan. Kun tällaiset laitteet on liitetty yleisesti saatavilla oleviin sähköisiin viestintäverkkoihin tai ne käyttävät sähköisiä viestintäpalveluja perusinfrastruktuurina, olisi sovellettava direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) asiaa koskevia säännöksiä, kuten turvallisuutta, liikenne- ja sijaintitietoja ja luottamuksellisuutta koskevia säännöksiä.
- (57) Yleisesti saatavilla olevan sähköisen viestintäpalvelun tarjoajan olisi ryhdyttävä asianmukaisiin teknisiin ja organisatorisiin toimenpiteisiin varmistukseksi palvelujensa turvallisuuden. Tällaisilla toimilla olisi taattava, että henkilötietoja pääsee käsittelemään vain siihen luvan saanut henkilöstö oikeudellisesti perustelluissa tarkoituksissa ja että tallennetut tai välitetyt henkilötiedot samoin verkot ja palvelut on suojattu, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 95/46/EY soveltamista. Lisäksi olisi

(1) EYVL L 36, 7.2.1987, s. 31.

(2) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

- laadittava henkilötietojen käsittelyä koskeva turvapolitiikka järjestelmän haavoittuvuuksien tunnistamiseksi sekä harjoitettava säännöllistä valvontaa ja toteutettava säännöllisesti ennalta ehkäiseviä, korjaavia ja haavoittuvuuksia vähentäviä toimia.
- (58) Toimivaltaisten kansallisten sääntelyviranomaisten olisi ajettava kansalaisten etuja muun muassa pyrkimällä omalta osaltaan varmistamaan henkilötietojen ja yksityisyyden suojan korkea taso. Tätä varten toimivaltaisilla kansallisilla viranomaisilla olisi oltava käytössään riittävät välineet tehtäviensä toteuttamiseksi, mukaan luettuina kattavat ja luotettavat tiedot turvallisuuteen kohdistuneista vaaratilanteista, jotka ovat johtaneet yksilöiden henkilötietojen vaarantumiseen. Niiden olisi valvottava toteutettuja toimenpiteitä ja levitettävä parhaita käytänteitä yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajien keskuudessa. Palveluntarjoajien olisi näin ollen ylläpidettävä henkilötietojen tietoturvaloukkauksista luetteloa, jotta toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voivat analysoida ja arvioida niitä.
- (59) Yhteisön oikeudessa tietojen käsittelystä vastaaville tahoille määrätään henkilötietojen käsittelyä koskevia velvoitteita, mukaan lukien velvollisuus ottaa käyttöön asianmukaisia teknisiä ja organisatorisia suojatoimenpiteitä esimerkiksi tietojen häviämisen estämiseksi. Direktiiviin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) sisältyvät tietoturvaloukkauksista ilmoittamista koskevat vaatimukset tarjoavat välineen toimivaltaisille viranomaisille ja asianomaisille henkilöille ilmoittamiseen tapauksista, joissa henkilötiedot ovat kuitenkin vaarantuneet. Nämä ilmoitusvaatimukset koskevat vain sähköisen viestinnän alan tietoturvaloukkauksia. Tietoturvaloukkauksista ilmoittamisella kuitenkin vastataan kansalaisten tarpeeseen saada tietoa tietoturvan rikkomisesta, jonka seurauksena heidän henkilötietonsa voivat hävitä tai muutoin vaarantua, ja saatavilla olevista tai suositelluista varotoimista, joilla he voivat minimoida tällaisesta tietoturvaloukkauksesta mahdollisesti aiheutuvat taloudelliset menetykset tai sosiaaliset haitat. Käyttäjien intressi ilmoituksen saamiseen ei selvästikään rajoitu pelkkään sähköisen viestinnän alaan, minkä vuoksi yhteisön tasolla olisi pikaisesti otettava käyttöön kaikilla aloilla sovellettavia täsmällisiä ja pakollisia ilmoitusvelvoitteita. Siihen saakka, kunnes komissio on tarkastellut uudelleen kaikkea tätä alaa koskevaa yhteisön lainsäädäntöä, komission olisi yhteistyössä Euroopan tietosuojavaltuutetun kanssa viipymättä ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin, jotta kannustetaan direktiiviin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) sisältyvien tietoturvaloukkauksista ilmoittamista koskevien sääntöjen periaatteiden soveltamista koko yhteisössä alasta tai tietojen tyypistä riippumatta.
- (60) Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten olisi valvottava toteutettuja toimenpiteitä ja levitettävä parhaita käytäntöjä yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajien keskuudessa.
- (61) Jos henkilötietoihin kohdistuvaan tietoturvaloukkaukseen ei puututa riittävän tehokkaasti ja nopeasti, siitä voi aiheutua huomattavia taloudellisia menetyksiä ja sosiaalisia haittoja, kuten väärän henkilöllisyyden käyttöä, tilaajalle tai kyseessä olevalle henkilölle. Siksi yleisesti saatavilla olevan sähköisen viestintäpalvelun tarjoajan olisi, heti kun hän saa tietää tällaisen loukkauksen tapahtumisesta, ilmoitettava loukkauksesta toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle. Tilaajille tai henkilöille, joiden tietoihin ja yksityisyyteen tällaiset tietoturvaloukkaukset voivat vaikuttaa haitallisesti, olisi ilmoitettava asiasta viipymättä tarvittavien varotoimien toteuttamiseksi. Loukkauksen voidaan katsoa vaikuttavan haitallisesti tilaajan tai henkilön tietoihin ja yksityisyyteen, jos siihen sisältyy esimerkiksi väärän henkilöllisyyden käyttöä, fyysistä vahinkoa, huomattavan vakavaa nöyryytystä tai maineen vahingoittumista yleisesti saatavilla olevien viestintäpalvelujen tarjoamisen yhteydessä yhteisössä. Ilmoituksessa olisi annettava tiedot toimenpiteistä, joita palveluntarjoaja on toteuttanut loukkauksen selvittämiseksi, sekä suosituksia tilaajille tai henkilöille, joihin se on vaikuttanut.
- (62) Jäsenvaltioiden viranomaisten ja tuomioistuinten olisi direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä täytäntöön pannessaan tulkittava kansallista oikeutta mainitun direktiivin mukaisesti, ja niiden olisi tämän lisäksi myös huolehdittava siitä, etteivät ne tulkitse direktiiviä siten, että se johtaisi ristiriitaan muiden perusoikeuksien tai yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden, kuten suhteellisuusperiaatteen, kanssa.
- (63) Olisi säädettävä sellaisten teknisten täytäntöönpanotoimien hyväksymisestä, jotka koskevat tiedotus- ja ilmoitusvelvollisuuksiin liittyviä olosuhteita, ilmoitusten muotoa ja niihin sovellettavia menettelyjä riittävän yksityisyyden suojan turvaamiseksi ja sellaisten henkilötietojen suojan riittävän tason saavuttamiseksi, joita siirretään tai käsitellään sisämarkkinoilla sähköisten viestintäverkkojen käytön yhteydessä.
- (64) Laadittaessa yksityiskohtaisia sääntöjä henkilötietoihin kohdistuneiden tietoturvaloukkausten ilmoittamisen muodosta ja ilmoittamisessa sovellettavista menettelyistä olisi otettava asianmukaisesti huomioon loukkauksen olosuhteet, kuten se, oliko henkilötiedot suojattu asianmukaisin teknisin suojauskeinoin, mikä vähentää olennaisesti väärän henkilöllisyyden käytön tai muiden väärinkäytösten todennäköisyyttä. Tällaisissa säännöissä ja menettelyissä olisi myös otettava huomioon lainvalvontaviranomaisten oikeudet edut tapauksissa, joissa varhainen ilmoittaminen voisi tarpeettomasti haitata tietoturvaloukkauksen tutkimista.
- (65) Ohjelmat, jotka salaa seuraavat käyttäjän toimia tai heikentävät käyttäjän päätelaitteen toimintaa kolmannen osapuolen hyödyksi (vakoiluohjelmat), aiheuttavat vakavan vaaran käyttäjien yksityisyydelle, aivan kuin viruksetkin. Käyttäjien yksityiselämän suojan korkea ja yhdenmukainen taso on varmistettava riippumatta siitä, onko ei-toivotut vakoiluohjelmat tai virukset ladattu vahingossa sähköisten viestintäverkkojen kautta vai onko ne siirretty ja asennettu

piilotettuina ohjelmaan, jota levitetään ulkopuolisilla tiedontallennusvälineillä kuten CD-levyillä, CD-ROM-levyillä tai USB-tikuilla. Jäsenvaltioiden olisi kannustettava tarjoamaan tietoja loppukäyttäjille saatavilla olevista varotoimista ja kannustettava heitä ryhtymään tarvittaviin toimiin päätelaitteiden suojaamiseksi viruksia ja vakoiluohjelmia vastaan.

- (66) Kolmannet osapuolet voivat haluta tallentaa tietoja käyttäjän välineille tai saada yhteyden jo tallennettuihin tietoihin eri tarkoituksia varten, jotka vaihtelevat laillisista tarkoituksista (kuten erityyppiset evästeet) tarkoituksiin, joihin liittyy luvaton tunkeutuminen yksityiselämän alueelle (kuten vakoiluohjelmat ja virukset). Näin ollen on äärimmäisen tärkeää, että käyttäjille tarjotaan selkeät ja kattavat tiedot heidän ryhtyessään toimiin, jotka voivat johtaa tällaiseen tallennukseen tai käyttämiseen sallimiseen. Tapojen, joilla annetaan tietoja ja tarjotaan mahdollisuus kieltäytyä, olisi oltava mahdollisimman käyttäjystävällisiä. Poikkeus tietojen antamisesta ja kieltäytymismahdollisuuden tarjoamisesta olisi rajattava tilanteisiin, joissa tekninen tallennus tai käyttämisen salliminen on ehdottoman välttämätöntä, jotta voidaan laillisesti mahdollistaa sellaisen yksittäisen palvelun käyttö, jota tilaaja tai käyttäjä on nimenomaisesti pyytänyt. Jos se on teknisesti mahdollista ja tehokasta ja direktiivin 95/46/EY asiaa koskevien säännösten mukaista, käyttäjä voi antaa suostumuksensa käyttämiseen selaimen tai muun sovelluksen asianmukaisten asetusten avulla. Näiden vaatimusten voimaansaattamista olisi tehostettava myöntämällä laajennetut valtuudet kansallisille viranomaisille.
- (67) Tilajia yksityisyyttä loukkaavilta ei-toivotuilta sähköpostin suoramarkkinointikeinoilta suojaavia keinoja olisi sovellettava myös teksti- ja multimediaviesteihin ja muihin sovelluksiin.
- (68) Sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajat tekevät merkittäviä investointeja ei-toivotun markkinointiviestinnän ("roskapostin") torjumiseksi. Ne ovat myös loppukäyttäjää paremmissa asemassa, sillä niillä on tarvittavat tiedot ja voimavarat roskapostittajien havaitsemiseksi ja tunnistamiseksi. Siksi sähköpostipalvelujen tarjoajien ja muiden palveluntarjoajien olisi voitava ryhtyä oikeustoimiin roskapostittajia vastaan ja siten puolustaa asiakkaidensa etuja osana omaa laillista kaupallista etuaan.
- (69) Tarve varmistaa riittävä yksityisyyden suoja ja sellaisten henkilötietojen suojan riittävä taso, joita siirretään tai käsitellään sisämarkkinoilla sähköisten viestintäverkkojen käytön yhteydessä, edellyttää tehokkaita valtuuksia täytäntöönpanoon ja täytäntöönpanon valvontaan, jotta säännösten noudattamiselle olisi riittävät kannustimet. Toimivaltaisilla kansallisilla viranomaisilla ja tarvittaessa muilla kansallisilla elimillä, joita asia koskee, olisi oltava riittävät valtuudet ja voimavarat tutkia tehokkaasti rikkomistapauksia, ja niillä olisi oltava myös valtuudet saada

kaikki tarvitsemansa asiaan liittyvät tiedot sekä valtuudet päättää valituksista ja määrätä seuraamuksia rikkomistapauksissa.

- (70) Tämän direktiivin säännösten täytäntöönpano ja sen valvonta edellyttävät usein yhteistyötä kahden tai useamman jäsenvaltion kansallisten sääntelyviranomaisten välillä, esimerkiksi rajat ylittävän roskapostin ja vakoiluohjelmien torjumiseksi. Jotta yhteistyö tällaisissa tapauksissa olisi sujuvaa ja nopeaa, asianomaisten kansallisten viranomaisten olisi määritettävä esimerkiksi viranomaisten välillä vaihdettavan tiedon määrää ja muotoa koskevat menettelyt tai noudatettavat määräajat, jollei komission suorittamasta tarkastelusta muuta johdu. Menettelyjen ansiosta myös markkinatoimijoita koskevat velvoitteet voidaan yhdenmukaistaa, mikä edistää tasapuolisten toimintamahdollisuuksien luomista yhteisössä.
- (71) Rajat ylittävää yhteistyötä ja täytäntöönpanon valvontaa olisi vahvistettava yhteisön nykyisten rajat ylittävien täytäntöönpanojärjestelmien mukaisesti, mukaan lukien asetuksessa (EY) N:o 2006/2004⁽¹⁾ (asetus kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä) säädetty järjestelmä, muuttamalla mainittua asetusta.
- (72) Direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ja direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) täytäntöönpanon edellyttämistä toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽²⁾ mukaisesti.
- (73) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka koskevat 112-palvelujen tehokasta toteuttamista sekä liitteiden mukautamista tekniikan kehitykseen tai markkinoiden kysynnän muutoksiin. Sille olisi myös siirrettävä toimivalta hyväksyä tiedotus- ja ilmoitusvaatimuksia sekä käsittelyn turvallisuutta koskevia täytäntöönpanotoimenpiteitä. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ja direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) muita kuin keskeisiä osia täydentämällä niitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen. Koska valvonnan käsittelevän sääntelymenettelyn noudattaminen määräaikojen mukaisesti saattaa tietyissä poikkeuksellisissa tapauksissa estää täytäntöönpanotoimenpiteiden oikea-aikaisen hyväksymisen, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission olisi toimittava nopeasti varmistaa oikea-aikaisen hyväksymisen.

(1) EUVL L 364, 9.12.2004, s. 1.

(2) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (74) Määrittäessään käsittelyn turvallisuutta koskevia täytäntöönpanotoimia valvonnan käsittelevän sääntelymenettelyn mukaisesti komission olisi kuultava kaikkia asianomaisia eurooppalaisia viranomaisia ja järjestöjä (Euroopan verkko- ja tietoturvavirastoa (ENISA), Euroopan tietosuojavaltuutettua ja direktiivin 95/46/EY 29 artiklalla perustettua tietosuojatyöryhmää) sekä kaikkia muita asianomaisia sidosryhmiä erityisesti saadakseen tietoa parhaista saatavilla olevista teknisistä ja taloudellisista keinoista, joilla voidaan parantaa direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) täytäntöönpanoa.
- (75) Tämän vuoksi direktiivit 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ja 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) olisi muutettava vastaavasti.
- (76) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan direktiivien 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ja 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) sekä kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

"1 artikla

Aihe ja soveltamisala

1. Osana direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) soveltamista tässä direktiivissä säädetään sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjonnasta loppukäyttäjille. Tavoitteena on varmistaa hyvälaatuisten ja yleisesti saatavilla olevien palvelujen saatavuus kaikkialla yhteisössä todellisen kilpailun ja valinnanvapauden avulla sekä antaa säännökset sellaisia tilanteita varten, joissa markkinat eivät tyydyttävästi täytä loppukäyttäjien tarpeita. Direktiiviin sisältyy myös säännöksiä päätelaitteiden tietyistä näkökohdista, mukaan lukien säännökset, joiden tarkoituksena on helpottaa vammaisten loppukäyttäjien verkkoonpääsyä.

2. Tässä direktiivissä vahvistetaan loppukäyttäjien oikeudet sekä yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäverkkoja

ja -palveluja tarjoavien yritysten vastaavat velvollisuudet. Yleispalvelujen tarjoamisen varmistamiseksi avoimilla ja kilpailuun perustuvilla markkinoilla direktiivissä määritellään tiettyä laatutasoa edustavat vähimmäispalvelut, jotka ovat kansalliset erityisolosuhteet huomioon ottaen kohtuuhintaan kaikkien loppukäyttäjien saatavilla siten, että kilpailu ei vääristy. Tässä direktiivissä säädetään myös velvollisuuksista, jotka koskevat tiettyjen pakollisten palvelujen tarjoamista.

3. Tässä direktiivissä ei määrätä pakollisiksi eikä rajoiteta yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoajien asettamia ehtoja, joilla rajoitetaan loppukäyttäjille tarjottavien palvelujen ja sovellusten saatavuutta ja käyttöä, jos ne ovat sallittuja kansallisen ja yhteisön lainsäädännön mukaisesti, mutta siinä säädetään velvollisuus antaa tällaisia ehtoja koskevat tiedot. Loppukäyttäjille tarkoitettujen sähköisissä viestintäverkoissa tarjottavien palvelujen ja sovellusten saatavuutta tai käyttöä koskevista kansallisissa toimenpiteissä on kunnioitettava luonnollisten henkilöiden perusoikeuksien ja -vapauksien, myös suhteessa yksityisyyteen ja oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, sellaisena kuin se määritellään ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen 6 artiklassa.

4. Tämän direktiivin loppukäyttäjien oikeuksia koskevia säännöksiä sovelletaan rajoittamatta kuluttajansuojaa koskevien yhteisön sääntöjen, erityisesti direktiivien 93/13/ETY ja 97/7/ETY, ja yhteisön lainsäädännön mukaisten kansallisten sääntöjen soveltamista."

- 2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) Kumotaan b alakohta.

b) Korvataan c ja d alakohta seuraavasti:

"c) 'yleisesti saatavilla olevalla puhelinpalvelulla' tarkoitetaan yleisesti saatavilla olevaa palvelua, jonka avulla voidaan ottaa ja vastaanottaa suoraan tai välillisesti kotimaanpuheluja tai kotimaan- ja ulkomaanpuheluja kansallisessa tai kansainvälisessä numerointisuunnitelmassa olevan numeron tai numeroiden avulla;

d) 'maantieteellisellä numerolla' tarkoitetaan kansallisen numerointisuunnitelman numeroa, jonka numerorakenteen osalla on maantieteellistä merkitystä reititettäessä puheluja verkon liityntäpisteen konkreettiseen sijaintipaikkaan;"

c) Kumotaan e alakohta.

d) Korvataan f alakohta seuraavasti:

"f) 'muulla kuin maantieteellisellä numerolla' tarkoitetaan kansallisen numerointisuunnitelman numeroa, joka ei ole maantieteellinen numero. Näihin kuuluvat muun muassa matkapuhelinnumerot, ilmaisnumerot ja erityismaksulliset palvelunumerot."

(¹) EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

- 3) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

Liittymän tarjoaminen tiettyssä sijaintipaikassa ja puhelinpalvelujen tarjoaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vähintään yksi yritys pystyy täyttämään kaikki kohtuulliset pyynnöt, jotka koskevat liittymän saamista yleiseen viestintäverkkoon tiettyssä sijaintipaikassa.

2. Tarjotun liittymän on oltava sellainen, että se tukee puheen, telekopioiden ja tiedon siirtoa sellaisin siirtonopeuksin, jotka riittävät mahdollistamaan tarkoituksenmukaisen internetyhteyden, ottaen huomioon vallitseva tilaajien enemmistön käytössä oleva tekniikka ja tekninen toteutettavuus.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vähintään yksi yritys pystyy täyttämään kaikki kohtuulliset pyynnöt, jotka koskevat sellaisen yleisesti saatavilla olevan puhelinpalvelun tarjoamista 1 kohdassa tarkoitettua verkkoliittymän kautta, joka mahdollistaa kotimaan- ja ulkomaanpuhelinsoittamisen ja vastaanottamisen.”

- 4) Korvataan 5 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen luetteloiden on sisällettävä kaikki yleisesti saatavilla olevien puhelinpalvelujen tilaajat, jollei henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY (*) (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) 12 artiklan säännöksistä muuta johdu.

(*) EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.”

- 5) Korvataan 6 artiklan otsikko ja 6 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”Maksulliset yleisöpuhelimet ja muut yleisen puhelintoininnan liityntäpisteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat asettaa yrityksille velvollisuuksia sen varmistamiseksi, että maksullisia yleisöpuhelimia tai muita yleisen puhelintoininnan liityntäpisteitä on tarjolla siten, että täytetään loppukäyttäjien kohtuulliset tarpeet maantieteellisen kattavuuden, puhelinten ja muiden liityntäpisteiden lukumäärän ja niiden vammaisten käyttäjien saatavilla olon sekä palvelujen laadun osalta.”

- 6) Korvataan 7 artikla seuraavasti:

”7 artikla

Toimenpiteet vammaisia loppukäyttäjää varten

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava erityistoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että 4 artiklan 3 kohdassa ja 5 artiklassa määritetyt palvelut ovat vammaisten loppukäyttäjien

saatavilla kohtuuhintaan ja ne ovat muiden loppukäyttäjien käyttömahdollisuuksia vastaavalla tasolla, jollei ole vahvistettu IV luvun mukaisia vaatimuksia, joilla saavutetaan vastaava vaikutus. Jäsenvaltiot voivat velvoittaa kansalliset sääntelyviranomaiset arvioimaan yleisen tarpeen ja erityisvaatimukset, mukaan lukien tällaisten vammaisia käyttäjiä koskevien erityistoimenpiteiden laajuus ja konkreettinen muoto.

2. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa erityistoimenpiteitä kansallisten erityisolosuhteiden perusteella sen varmistamiseksi, että vammaisilla loppukäyttäjillä on sama mahdollisuus kuin loppukäyttäjien enemmistöllä valita eri yritysten ja palveluntarjoajien välillä.

3. Jäsenvaltioiden on 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä toteuttaessaan kannustettava noudattamaan direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 17 ja 18 artiklan mukaisesti julkaistuja standardeja tai eritelmiä.”

- 7) Lisätään 8 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Kun 1 kohdan mukaisesti nimetty yritys aikoo luovuttaa koko paikallisliityntäverkko-omaisuutensa tai huomattavaa osan siitä erilliselle oikeushenkilölle, jolla on eri omistaja, sen on ilmoitettava asiasta kansalliselle sääntelyviranomaiselle hyvissä ajoin etukäteen, jotta tämä viranomaislainen voi arvioida suunnitellun liiketoimen vaikutukset 4 artiklassa tarkoitettuihin liittymän tarjoamiseen tiettyssä sijaintipaikassa ja puhelinpalvelujen tarjoamiseen. Kansallinen sääntelyviranomaislainen voi asettaa erityisvelvoitteita, muuttaa niitä tai peruuttaa ne direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivin) 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti.”

- 8) Korvataan 9 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on seurattava sellaisten palvelujen vähittäishintojen kehitystä ja tasoa, joiden on 4–7 artiklassa määritelty kuuluvan yleispuhelinpalvelullisuuksien piiriin ja joita joko tarjoavat nimetyt yritykset tai, jos näitä palveluja varten ei ole nimetty yhtäkään yritystä, ovat saatavilla markkinoilla, erityisesti suhteessa jäsenvaltion kuluttajahintoihin ja tulotasoon.

2. Jäsenvaltiot voivat kansallisten olosuhteiden perusteella vaatia nimettyjä yrityksiä tarjoamaan kuluttajille tavanomaisen kaupallisten ehtojen mukaan asetetuista hinnoista poikkeavia hintavaihtoehtoja tai -paketteja erityisesti sen varmistamiseksi, että pienituloisilla käyttäjillä tai käyttäjillä, joilla on sosiaalisia erityistarpeita, on mahdollisuus käyttää 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua verkkoa tai käyttää palveluja, joiden on 4 artiklan 3 kohdassa sekä 5, 6 ja 7 artiklassa määritelty kuuluvan yleispuhelinpalvelullisuuksien piiriin ja joita tarjoavat nimetyt yritykset.”

9) Korvataan 11 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Kansallisten sääntelyviranomaisten on voitava asettaa suoritusavoitteita niille yrityksille, joilla on yleispalveluvollisuuksia. Kansallisten sääntelyviranomaisten on tällöin otettava huomioon asianomaisten, erityisesti 33 artiklassa tarkoitettujen osapuolten näkemykset.”

10) Korvataan III luvun otsikko seuraavasti:

”TIETYILLÄ VÄHITTÄISMARKKINOILLA HUOMATTAVAN MARKKINAVOIMAN OMAAVIEN YRITYSTEN SÄÄNTELY”.

11) Kumotaan 16 artikla.

12) Muutetaan 17 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset asettavat asianmukaisia sääntelyvelvollisuuksia yrityksille, joilla on todettu olevan tietyillä vähittäismarkkinoilla huomattava markkinavoima direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 14 artiklan mukaisesti, jos:

- a) kansallinen sääntelyviranomaisen toteaa direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 16 artiklan mukaisesti toteutetun markkina-analyysin tuloksena, että mainitun direktiivin 15 artiklan mukaisesti määritellyillä tietyillä vähittäismarkkinoilla ei ole todellista kilpailua; ja
- b) kansallinen sääntelyviranomaisen päättyy siihen, että direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 9–13 artiklassa säädettyjen velvollisuuksien avulla ei saavuteta direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklassa määriteltyjä tavoitteita.”

b) Kumotaan 3 kohta.

13) Kumotaan 18 ja 19 artikla.

14) Korvataan 20–23 artikla seuraavasti:

”20 artikla

Sopimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tilatessaan palveluja, joissa tarjotaan liittymä yleiseen viestintäverkkoon, ja/tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja, kuluttajilla, ja muilla sitä pyytävillä loppukäyttäjillä, on mahdollisuus tehdä sopimus tällaista liittymää ja/tai tällaisia palveluja tarjoavan yrityksen tai yritysten kanssa. Sopimuksessa on yksilöitävä selvässä, kattavassa ja helposti saatavassa muodossa ainakin

a) yrityksen nimi ja osoite;

b) tarjotut palvelut, mukaan lukien erityisesti

— se, tarjotaanko hätäpalveluja ja soittajan sijainnin paikantamista, ja mahdolliset 26 artiklan mukaisten hätäpalvelujen tarjoamista koskevat rajoitukset,

— tiedot kaikista muista palvelujen ja sovellusten saatavuutta ja/tai käyttöä rajoittavista ehdoista, kun kyseiset ehdot ovat sallittuja yhteisön lainsäädännön mukaisen kansallisen lainsäädännön nojalla,

— tarjottavien palvelujen laadun vähimmäistaso, mukaan lukien perusliittymän toimitusaika ja tarvittaessa muut kansallisten sääntelyviranomaisten määrittelemät palvelun laatua koskevat muuttujat,

— tiedot kaikista menettelyistä, joita yritys on ottanut käyttöön mitataksaan ja muokataksaan tietoliikennettä välttääkseen verkkoyhteyden kuormittumisen tai ylikuormittumisen, sekä tiedot siitä, miten nämä menettelyt saattavat vaikuttaa palvelun laatuun,

— tarjottavat ylläpitopalvelutyypit ja asiakastukipalvelut sekä menetelmät yhteyden saamiseksi näihin palveluihin,

— kaikki toimitettavan päätelaitteen käyttöä koskevat rajoitukset, jotka palveluntarjoaja on määrännyt;

c) jos on olemassa 25 artiklan mukainen velvollisuus, tilaajan valinnat siitä, sisällytetäänkö hänen henkilötietojaan luetteloon, ja mitä tietoja siinä mainitaan;

d) yksityiskohtaiset tiedot hinnoista ja maksuista, mukaan lukien menetelmät, joiden avulla voidaan saada ajantasaista tietoa kaikista sovellettavista hinnoista ja ylläpitomaksuista, tarjotut maksumenetelmät ja maksumenetelmästä johtuvat kustannusten erot;

e) sopimuksen kesto sekä palvelujen ja sopimuksen uusimiseen ja irtisanomiseen sovellettavat ehdot, mukaan lukien

— kaikki edullisempien ehtojen saamiseksi tarvittavat vähimmäiskäyttöä tai vähimmäiskestoja koskevat vaatimukset,

— numeroiden ja muiden tunnisteen siirrettävyyteen liittyvät maksut,

— maksut, jotka peritään sopimuksen päättyessä, mukaan lukien päätelaitteista perittävät maksut;

f) mahdolliset korvausmenettelyt ja ne hyvitysmenettelyt, joita sovelletaan, jos palvelun laatu ei ole sovittun tasoinen;

g) keinot riitojen ratkaisumenettelyn aloittamiseksi 34 artiklan mukaisesti;

h) minkä tyyppisiä toimia yritys voi toteuttaa tietoturvan tai tietojen eheyden vaarantuessa taikka uhkien tai haa-voittuvuuksien johdosta.

Jäsenvaltiot voivat myös vaatia, että sopimus sisältää sellaiset 21 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut tarjotun palvelun kannalta merkitykselliset tiedot, jotka toimivaltaiset viranomaiset ovat tätä tarkoitusta varten toimittaneet ja jotka koskevat sähköisten viestintäverkkojen ja palveluiden käyttämistä laittomiin tarkoituksiin tai haitallisen sisällön levittämiseen sekä sitä, miten henkilön turvallisuutta, yksityisyyden suojaa ja henkilö-tietoja uhkaavilta riskeiltä suojaudutaan.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tilaajilla on oikeus sanoa irti sopimuksensa seuraamuksitta heti kun heille on ilmoitettu sopimusehtoihin aiotuista muutoksista, joita sähköisiä viestintäpalveluja ja/tai -verkkoja tarjoavat yritykset ehdottavat. Tilaajille on annettava riittävästi tietoa näistä muutoksista vähintään yhtä kuukautta ennen niiden toteuttamista ja heille on ilmoitettava samanaikaisesti, että heillä on oikeus sanoa irti sopimuksensa seuraamuksitta, jos he eivät hyväksy uusia ehtoja. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat määrittää tällaisten ilmoitusten muodon.

21 artikla

Avoimuus ja tietojen julkaiseminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat velvoittaa yleisiä sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavat yritykset julkaisemaan avoimia, vertailukelpoisia, riittäviä ja ajantasaisia tietoja hinnoista ja kaikista sopimuksen päättymiseen liittyvistä maksuista sekä loppukäyttäjille ja kuluttajille tarjoamiensa palvelujen käyttöoikeuteen ja käyttöön sovellettavista vakioehdoista liitteen II mukaisesti. Tällaiset tiedot on julkaistava selvässä, kattavassa ja helposti saatavassa muodossa. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat asettaa lisävaatimuksia, jotka koskevat julkaistavien tietojen muotoa.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on edistettävä vertailukelpoisten tietojen tarjoamista esimerkiksi interaktiivisten oppaiden tai vastaavien tekniikoiden avulla, jotta loppukäyttäjät ja kuluttajat voivat arvioida itsenäisesti vaihtoehtoisten käyttötapojen kustannuksia. Jos tällaisia järjestelyjä ei ole saatavilla markkinoilla veloituksetta tai kohtuulliseen hintaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat asettaa tällaiset oppaat tai tekniikat saataville itse tai kolmannen osapuolen hankintana. Kolmansilla osapuolilla on oikeus käyttää korvausetta sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavien yritysten julkaisemia tietoja tällaisten interaktiivisten oppaiden tai samankaltaisten tekniikoiden myyntiä tai saataville asettamista varten.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset kykenevät velvoittamaan yleisiä sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavat yritykset muun muassa:

a) antamaan tilaajille hintatietoja kaikista tiettyjen hinnoitteluehtojen alaisista palveluista; yksittäisten palveluluokkien osalta kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia, että tällaiset tiedot annetaan välittömästi ennen puhelun yhdistämistä;

b) ilmoittamaan tilaajille hätäpalvelujen tai soittajan sijaintitietojen saatavuuteen liittyvistä muutoksista heidän tilaamassaan palvelussa;

c) ilmoittamaan tilaajille kaikista muista palvelujen ja sovel-lusten saatavuutta ja/tai käyttöä rajoittavien ehtojen muutoksista, kun kyseiset ehdot ovat sallittuja yhteisön lainsäädännön mukaisen kansallisen lainsäädännön nojalla;

d) ilmoittamaan tiedot kaikista menettelyistä, joita palveluntarjoaja on ottanut käyttöön mitatakseen ja muokatakseen tietoliikennettä välttääkseen verkkoyhteyden kuormittumisen tai ylikuormittumisen, sekä siitä, miten nämä menettelyt saattavat vaikuttaa palvelun laatuun;

e) ilmoittamaan tilaajille heidän oikeudestaan päättää, mainitaanko heidän henkilötietonsa luettelossa ja minkä-tyyppisiä tietoja luettelossa mainitaan, direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) 12 artiklan mukaisesti; sekä

f) säännöllisesti ilmoittamaan vammaisille tilaajille heille tarkoitettuja tuotteita ja palveluja koskevista yksityiskohdista.

Kansainväliset sääntelyviranomaiset voivat edistää itsesääntely- tai yhteissääntelytoimia ennen veloitteiden asettamista, jos tämä katsotaan tarkoituksenmukaiseksi.

4. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että 3 kohdassa tarkoitetut yritykset jakavat tarvittaessa veloituksetta yleiseen etuun liittyvää tietoa olemassa oleville ja uusille tilaajille käyttäen niitä samoja keinoja, joita ne käyttävät tavanomaisesti tilaa-jien kanssa viestissään. Tällaisessa tapauksessa toimivaltaisten viranomaisten on tuotettava tieto vakio muodossa, ja sen on sisällettävä muun muassa seuraavat asiat:

a) tavallisimmat sähköisten viestintäpalveluiden käyttöta-vat liittyen laittomaan toimintaan tai haitallisen sisällön levittämiseen etenkin, kun tämä voi haitata muille kuu-luvien oikeuksien ja vapauksien noudattamista, mukaan lukien tekijänoikeuteen ja siihen liittyvään oikeuteen kohdistuvat rikkomukset ja niiden oikeudelliset seurauk-set; sekä

- b) keinot henkilön turvallisuuden, yksityisyyden ja henkilötietojen suojaamiseksi sähköisiä viestintäpalveluja käytettäessä.

22 artikla

Palvelujen laatu

1. Otettuaan kaikkien asianomaisten osapuolten näkemykset huomioon jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai -palveluja tarjoavia yrityksiä julkaisemaan loppukäyttäjien käyttöön vertailukelpoisia, riittäviä ja ajantasaisia tietoja palvelujensa laadusta sekä toimenpiteistä, joilla on pyritty varmistamaan vammaisten loppukäyttäjien vastaavat mahdollisuudet käyttää näitä verkkoja ja/tai palveluja. Nämä tiedot on pyynnöstä toimitettava kansalliselle sääntelyviranomaiselle ennen niiden julkaisemista.

2. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat yksilöidä muun muassa palvelun laatua koskevat mitattavat muuttujat sekä julkaistavien tietojen sisällön, muodon ja julkaisutavan, mukaan lukien mahdolliset laadunvarmistusmekanismit, sen varmistamiseksi, että loppukäyttäjien, myös vammaisten loppukäyttäjien, ulottuvilla on kokonaisuutena, vertailukelpoista, luotettavaa ja käyttäjäystävällistä tietoa. Tarvittaessa voidaan käyttää liitteessä III mainittuja muuttujia, määritelmiä ja mittaamenetelmiä.

3. Estääkseen palvelun heikkenemisen ja liikenteen rajoittumisen tai hidastumisen verkoissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat asettaa palvelun laatuun liittyviä vähimmäisvaatimuksia yleisiä viestintäverkkoja tarjoavalle yritykselle tai tarjoaville yrityksille.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on toimitettava komissiolle hyvissä ajoin ennen tällaisten vaatimusten asettamista yhteenveto toimien perusteista, suunnitellut vaatimukset sekä ehdotettu toimintatapa. Kyseisten tietojen on myös oltava Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC) käytettävissä. Komissio voi tarkasteltuaan kyseisiä tietoja antaa niistä huomautuksia tai suosituksia etenkin varmistaakseen, etteivät suunnitellut vaatimukset vaikuta haitallisesti sisämarkkinoiden toimintaan. Kansallisten sääntelyviranomaisten on otettava komission huomautukset tai suositukset mahdollisimman tarkasti huomioon päättäessään vaatimuksista.

23 artikla

Palvelujen saatavuus

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yleisesti saatavilla olevat puhelinpalvelut, joita tarjotaan yleisiä viestintäverkkoja käyttäen, ovat mahdollisimman kattavasti käytettävissä laajamittaisissa verkon toiminnan keskeytyksissä tai ylivoimaisen esteen sattuessa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisesti saatavilla olevia puhelinpalveluja tarjoavat yritykset toteuttavat

kaikki tarvittavat toimenpiteet taatakseen keskeytymättömän pääsyn hätäpalveluihin.”

15) Lisätään artikla seuraavasti:

”23 a artikla

Käyttö- ja valintamahdollisuuksien vastaavuuden takaaminen vammaisille loppukäyttäjille

1. Jäsenvaltioiden on mahdollistettava, että toimivaltaiset kansalliset viranomaiset määrittävät tarvittaessa vaatimukset, jotka yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavien yritysten on täytettävä, sen varmistamiseksi, että vammaiset loppukäyttäjät:

- voivat käyttää sähköisiä viestintäpalveluja vastaavalla tavalla kuin suurin osa loppukäyttäjistä; ja
- hyötyvät mahdollisuudesta valita yritykset ja palvelut samalla tavalla kuin suurin osa loppukäyttäjistä.

2. Vammaisia loppukäyttäjiä koskevien erityissääntöjen hyväksymiseksi ja panemiseksi täytäntöön jäsenvaltioiden on kannustettava sellaisten päätelaitteiden saatavuutta, jotka tarjoavat välttämättömät palvelut ja toiminnot.”

16) Muutetaan 25 artikla seuraavasti:

- Korvataan otsikko seuraavasti:

”Numerotiedustelupalvelut”.

- Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisesti saatavilla olevien puhelinpalvelujen tilaajilla on oikeus saada tietonsa 5 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun yleisesti saatavilla olevaan luetteloon ja numerotiedotuspalvelujen ja/tai luetteloiden tarjoajien käyttöön 2 kohdan mukaisesti.”

- Korvataan 3, 4 ja 5 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki loppukäyttäjät, joille tarjotaan yleisesti saatavilla olevaa puhelinpalvelua, voivat käyttää numerotiedotuspalveluja. Kansallisten sääntelyviranomaisten on voitava asettaa numerotiedotuspalvelujen tarjoamiseen liittyviä velvollisuuksia ja ehtoja yrityksille, joiden määräämisvallassa ovat yhteydet loppukäyttäjiin, direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 5 artiklan sääntösten mukaisesti. Tällaisten velvollisuuksien ja ehtojen on oltava puolueettomia, tasapuolisia, syrjimättömiä ja avoimia.

4. Jäsenvaltiot eivät saa pitää sääntelyn avulla voimassa rajoituksia, jotka estävät jonkin jäsenvaltion loppukäyttäjää käyttämästä suoraan toisen jäsenvaltion numerotiedotuspalvelua soittamalla puhelun tai lähettämällä tekstiviestin, ja niiden on 28 artiklan mukaisesti ryhdyttävä toimenpiteisiin tällaisen käyttömahdollisuuden varmistamiseksi.

5. Edellä olevaa 1–4 kohtaa sovelletaan, jollei henkilö- ja yksityisyyden suojaa koskevan yhteisön lainsäädännön vaatimuksista ja erityisesti direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) 12 artiklan säännöksistä muuta johdu.”

17) Korvataan 26 ja 27 artikla seuraavasti:

”26 artikla

Hätäpalvelut ja eurooppalainen hätänumero

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki 2 kohdassa tarkoitettujen palvelujen loppukäyttäjät, maksullisten yleisöpuhelinten käyttäjät mukaan luettuina, voivat soittaa hätäpuheluja veloituksetta ja ilman, että heidän tarvitsee käyttää minkäänlaista maksuvälinettä, käyttämällä eurooppalaista hätänumeroa 112 ja jäsenvaltioiden määrittelemiä kansallisia hätänumeroita.

2. Jäsenvaltioiden on yhteistyössä kansallisten sääntelyviranomaisten, hätäpalveluiden ja palveluntarjoajien kanssa varmistettava, että yritykset, jotka tarjoavat loppukäyttäjille sähköistä viestintäpalvelua, jonka avulla voidaan ottaa kotimaan puheluja yhden tai useamman kansallisessa numerointisuunnitelmassa olevan numeron avulla, tarjoavat mahdollisuuden käyttää hätäpalveluja.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että eurooppalaiseen hätänumeroon 112 soitettuihin puheluihin vastataan asianmukaisesti ja että puhelut välitetään kansallisen hätäpalvelun organisaatioon parhaiten sopivalla tavalla. Näihin puheluihin on vastattava ja ne on välitettävä vähintään yhtä nopeasti ja tehokkaasti kuin puhelut kansallisiin hätänumeroihin, jos kansalliset hätänumerot ovat edelleen käytössä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hätäpalvelut ovat vammaisten loppukäyttäjien saatavilla muiden loppukäyttäjien käyttömahdollisuuksia vastaavalla tavalla. Toimenpiteiden sen varmistamiseksi, että vammaiset loppukäyttäjät voivat käyttää hätäpalveluja matkustaessaan muissa jäsenvaltioissa, on perustettava mahdollisimman suuressa määrin direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 17 artiklan mukaisesti julkaistuihin eurooppalaisiin standardeihin tai eritelmiin, eivätkä ne saa estää jäsenvaltiota hyväksymästä lisävaatimuksia tässä artiklassa esitettyjen tavoitteiden toteuttamiseksi.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseessä olevat yritykset antavat soittajan sijaintia koskevat tiedot veloituksetta hätäpuheluja käsittelevälle viranomaiselle heti, kun kyseessä oleva viranomainen saa tällaisen puhelun. Tämä

koskee kaikkia eurooppalaiseen hätänumeroon 112 soitettuja puheluita. Jäsenvaltiot voivat laajentaa tämän veloitteen koskemaan myös puheluita kansallisiin hätänumeroihin. Toimivaltaisten sääntelyviranomaisten on vahvistettava annettujen sijaintitietojen täsmällisyyttä ja luotettavuutta koskevat perusteet.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalaisille tiedotetaan riittävästi eurooppalaisen hätänumeron 112 olemassaolosta ja käytöstä, etenkin toimenpiteillä, jotka on erityisesti suunnattu jäsenvaltioiden välillä matkustaville henkilöille.

7. Komissio voi hyväksyä Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelintä (BEREC) kuultuaan teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että 112-palveluja voidaan tosiasiallisesti käyttää jäsenvaltioissa. Näiden teknisten täytäntöönpanotoimenpiteiden hyväksyminen ei saa kuitenkaan vaikuttaa hätäpalvelujen organisointiin, joka kuuluu edelleen jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen.

27 artikla

Eurooppalaiset tunnusnumerot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tunnus 00 on vakio- ja ulkomaanpuheluun tunnus. Erityisjärjestelyjä puhelujen soittamiseksi eri jäsenvaltioissa sijaitsevien vierekkäisten alueiden välillä voidaan toteuttaa tai jatkaa. Tällaisista järjestelyistä on ilmoitettava loppukäyttäjille näillä alueilla.

2. Yhteisössä perustetulle ja komission nimeämälle oikeushenkilölle on myönnettävä yksinomainen vastuu eurooppalaisen numeroavaruuden (ETNS) hallinnoinnista ja edistämisestä, numeroiden myöntäminen mukaan lukien. Komissio hyväksyy tarvittavat täytäntöönpanosäännöt.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki yleisesti saatavilla olevia, ulkomaanpuheluun mahdollistavia puhelinpalveluita tarjoavat yritykset välittävät kaikki ETNS-alueelle menevät ja sieltä tulevat puhelut samanlaisin hinnoin kuin muihin jäsenvaltioihin menevät ja niistä tulevat puhelut.”

18) Lisätään artikla seuraavasti:

”27 a artikla

Yhdenmukaisten yhteiskunnallisten palvelujen yhdenmukaisten puhelinnumerot, myös kadonneita lapsia koskeva vihjepuhelinnumero

1. Jäsenvaltioiden on edistettävä 116-alkuiseen kansalliseen numerointialueeseen kuuluvia erityispuhelinnumeroita,

jotka on määritelty 116-alkuisen kansallisen numerointialueen varaamisesta yhdenmukaisten yhteiskunnallisten palvelujen yhdenmukaisille puhelinnumeroille 15 päivänä helmikuuta 2007 tehdyssä komission päätöksessä 2007/116/EY (*). Jäsenvaltioiden on kannustettava alueellaan niiden palvelujen tarjontaa, joita varten numerot on varattu.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vammaiset loppukäyttäjät voivat käyttää 116-numerointialueella tarjottuja palveluja mahdollisimman suuressa määrin. Sen edistämiseksi, että vammaiset loppukäyttäjät voivat käyttää mainittuja palveluja matkustaessaan muissa jäsenvaltioissa, toteutettavien toimenpiteiden on perustuttava direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 17 artiklan mukaisesti julkaisujen standardien tai eritelmien noudattamiseen.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalaiset saavat riittävästi tietoa 116-numerointialueella tarjottujen palvelujen olemassaolosta ja käytöstä, etenkin toimenpiteillä, jotka on erityisesti suunnattu eri jäsenvaltioiden välillä matkustaville henkilöille.

4. Jäsenvaltioiden on kaikkiin 116-numerointialueen numeroihin yleisesti 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti sovellettavien toimenpiteiden lisäksi pyrittävä kaikin keinoin varmistamaan, että kansalaiset voivat käyttää vihjepuhelinta, johon voi tehdä ilmoituksen kadonneista lapsista. Vihjepuhelimen on oltava käytettävissä numerossa 116000.

5. Komissio voi Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelintä (BEREC) kuultuaan hyväksyä teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä varmistaakseen, että 116-numerointialue ja erityisesti kadonneita lapsia koskeva vihjepuhelinnumero 116000 otetaan tosiasiallisesti käyttöön jäsenvaltioissa, sekä taatakseen vammaisten loppukäyttäjien mahdollisuuden käyttää palvelua matkustaessaan muissa jäsenvaltioissa. Näiden teknisten täytäntöönpanotoimenpiteiden hyväksyminen ei saa kuitenkaan vaikuttaa näiden palvelujen organisointiin, joka kuuluu edelleen jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

(*) EUVL L 49, 17.2.2007, s. 30.”

19) Korvataan 28 artikla seuraavasti:

”28 artikla

Mahdollisuus käyttää numeroita ja palveluja

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset kansalliset viranomaiset toteuttavat kaikki tarpeelliset toimenpiteet – jos ne ovat teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa ja lukuun ottamatta tilannetta, jossa vastaanottava tilaaja on kaupallisista syistä rajoittanut tietyiltä maantieteellisiltä alueilta tulevia puheluja – sen varmistamiseksi, että loppukäyttäjät voivat

a) saada ja käyttää palveluja käyttäen yhteisön alueella muita kuin maantieteellisiä numeroita; sekä

b) operaattorin käyttämästä tekniikasta ja laitteista riippumatta käyttää kaikkia yhteisössä tarjottuja numeroita, kuten jäsenvaltioiden kansallisiin numerointisuunnitelmiin sisältyviä numeroita, ETNS:n numeroita ja kansainvälisiä ilmaisnumeroita (UIFN).

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia yleisesti saatavilla olevia viestintäverkkoja ja/tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavia yrityksiä estämään tapauskohtaisesti numeroiden tai palvelujen käytön, jos tämä on perusteltua petosten tai väärinkäytösten vuoksi, ja vaatia, että tällaisissa tapauksissa sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajat pidättävät kyseisestä yhteenliittämisestä tai muista palveluista saadut tulot.”

20) Muutetaan 29 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia kaikkia yleisesti saatavilla olevia puhelupalveluja ja/tai yleisiä viestintäverkkoja tarjoavia yrityksiä asettamaan osittain tai kokonaan saataville liitteessä I olevassa B osassa luetellut lisätoiminnot, jos ne ovat teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa, sekä liitteessä I olevassa A osassa luetellut lisätoiminnot, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 10 artiklan 2 kohdan soveltamista.”

b) Poistetaan 3 kohta.

21) Korvataan 30 artikla seuraavasti:

”30 artikla

Palveluntarjoajan vaihtamisen helpottaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki tilaajat, joilla on kansalliseen numerointisuunnitelmaan sisältyvä numero, voivat halutessaan säilyttää numeronsa liitteessä I olevan C osan säännösten mukaisesti riippumatta siitä, mikä yritys palveluja tarjoaa.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että numeron siirrettävyyteen liittyvä hinnoittelu operaattorien ja/tai palveluntarjoajien välillä on kustannuslähtöistä ja että tilaajille mahdollisesti aiheutuvat välittömät kustannukset eivät estä tilaajaa vaihtamasta palveluntarjoajaa.

3. Kansalliset sääntelyviranomaiset eivät saa määrätä numeron siirrettävyyttä koskevia kuluttajahintoja kilpailua vääristävällä tavalla, esimerkiksi määräämällä tietyt tai yhteiset kuluttajahinnat.

4. Numeroiden siirtäminen ja niiden aktivointi siirron jälkeen on toteutettava mahdollisimman nopeasti tilaajan esittämästä pyynnöstä. Tilaajien, jotka ovat tehneet sopimuksen numeron siirtämisestä toiselle yritykselle, on joka tapauksessa saatava numeronsa aktivoitua yhden työpäivän kuluessa.

Toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voivat määrätä numeroiden yleisestä siirtämisprosessista, ottaen huomioon sopimuksia koskevat kansalliset säännökset, teknisen toteutettavuuden ja tarpeen varmistaa palvelujen jatkuvuus, sanotun kuitenkin rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista. Palvelu ei saa siirtämisen aikana missään tapauksessa olla poissa käytöstä kauempaa kuin yhden työpäivän. Toimivaltaisten kansallisten sääntelyviranomaisten on myös otettava tarvittaessa huomioon toimenpiteet tilaajien suojan varmistamiseksi koko vaihtoprosessin ajan ja sen varmistamiseksi, että tilaajien palvelutarjoaja ei vaihdu heidän tahtomattaan.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yrityksille määrätään asianmukaisia seuraamuksia, mukaan luettuna velvoite maksaa tilaajille korvauksia, jos numeroiden siirtäminen viivästyy tai jos siirtämisen yhteydessä tapahtuu väärinkäytöksiä yritysten toimesta tai nimissä.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajien ja sähköisen viestinnän palveluja tarjoavien yritysten välisissä sopimuksissa ei sopimuksen alkaessa määrätä sitoumusajasta, joka ylittää 24 kuukautta. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että yritykset tarjoavat käyttäjille mahdollisuuden tehdä enintään 12 kuukauden pituinen sopimus.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, etteivät sopimuksen irtisanomista koskevat ehdot ja menettelyt estä palvelutarjoajien vaihtamista, sanotun kuitenkin rajoittamatta sopimuksen vähimmäiskeston soveltamista.”

22) Korvataan 31 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltiot voivat asettaa tiettyjen radio- ja televisiolähetyskanavien ja täydentävien palvelujen, erityisesti vammaisten loppukäyttäjien asianmukaiselta palvelujen saatavuudelta esteitä poistavien palvelujen, välittämistä koskevia kohtuullisia siirtovelvoitteita lainkäyttövaltaansa kuululle sellaisia sähköisiä viestintäverkkoja tarjoaville yrityksille, joita käytetään radio- ja televisiolähetyskanavien välittämiseen yleisölle, jos merkittävä määrä kyseisten verkkojen loppukäyttäjää käyttää niitä pääasiallisena keinonaan vastaanottaa radio- ja televisiolähetyskanavia. Tällaisia velvoitteita voidaan asettaa ainoastaan, jos se on välttämätöntä kunkin jäsenvaltion selkeästi määrittelemien yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi, ja niiden on oltava oikeasuhteisia ja avoimia.

Jäsenvaltioiden on arvioitava uudelleen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja velvollisuuksia viimeistään vuoden kuluessa 25 päivästä toukokuuta 2011, paitsi jos jäsenvaltiot ovat tehneet tällaisen uudelleenarvioinnin kahden edeltävän vuoden aikana.

Jäsenvaltioiden on arvioitava siirtovelvollisuuksia uudelleen säännöllisin väliajoin.”

23) Muutetaan 33 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on siinä määrin kuin se on asianmukaista varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset ottavat huomioon loppukäyttäjien, kuluttajien, mukaan lukien erityisesti vammaiset kuluttajat, sekä valmistajien ja sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai -palveluja tarjoavien yritysten näkemykset kysymyksissä, jotka koskevat kaikkia loppukäyttäjien ja kuluttajien oikeuksia yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen alalla, erityisesti silloin kun näillä kysymyksillä on huomattava vaikutus markkinoihin.

Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset perustavat kuulemismekanismi, jolla varmistetaan, että niiden päätöksissä, jotka koskevat kysymyksiä, jotka liittyvät loppukäyttäjien ja kuluttajien oikeuksiin yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen alalla, otetaan asianmukaisesti huomioon kuluttajien edut sähköisen viestinnän alalla.”

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”3. Kansalliset sääntelyviranomaiset ja muut toimivaltaiset viranomaiset voivat edistää sellaisten yritysten välistä yhteistyötä, jotka tarjoavat sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai -palveluja, sekä yhteistyötä sellaisten alojen välillä, jotka pyrkivät tukemaan laillista sisältöä sähköisissä viestintäverkoissa ja -palveluissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta sellaisten kansallisten sääntöjen soveltamista, jotka ovat yhdenmukaisia kulttuuri- ja mediapolitiikan tavoitteita, kuten kulttuurinen monimuotoisuus ja monikielisyys sekä tiedotusvälineiden moniarvoisuus, edistävän yhteisön oikeuden kanssa. Tällainen yhteistyö voi kattaa myös 21 artiklan 4 kohdan ja 20 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisten yleiseen etuun liittyvien tietojen koordinoimista.”

24) Korvataan 34 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytettävissä on avoimet, syrjimättömät, yksinkertaiset ja halvat tuomioistuinten ulkopuoliset menettelyt kuluttajien ja sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai -palveluja tarjoavien yritysten välisten sellaisten tästä direktiivistä aiheutuvien ratkaisemattomien riitojen käsittelemiseksi, jotka liittyvät näiden verkkojen tai palvelujen tarjoamista koskevien sopimusten sopimusehtoihin tai täytäntöönpanoon. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että tällaisten menettelyjen avulla on mahdollista ratkaista riidat oikeudenmukaisesti ja nopeasti, ja ne voivat ottaa tarvittaessa käyttöön korvaus- ja/tai hyvitysjärjestelmän. Tällaisten menettelyjen on mahdollistettava kiistojen puolueeton ratkaisu, eivätkä ne saa viedä kuluttajalta kansallisen lainsäädännön tarjoamaa oikeudellista suojaa. Jäsenvaltiot voivat ulottaa nämä velvoitteet koskemaan myös riitoja, joiden osapuolina on muita loppukäyttäjää.”

25) Korvataan 35 artikla seuraavasti:

”35 artikla

Liitteiden mukauttaminen

Komissio hyväksyy toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia ja jotka ovat tarpeen liitteiden I, II, III ja VI mukauttamiseksi teknii- kan kehitykseen tai markkinakysynnän muutoksiin, 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.”

26) Korvataan 36 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on ilmoitettava komissiolle yleispalveluvollisuuksien alaisiksi nimetyille yrityksille asetetuista yleispalveluvollisuuksista. Muutok- sista, joilla on vaikutusta velvollisuuksiin tai yrityksiin, joita tämän direktiivin säännökset koskevat, on ilmoitettava komissiolle viipymättä.”

27) Korvataan 37 artikla seuraavasti:

”37 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 2002/21/EY (puitedirek- tiivi) 22 artiklan nojalla perustettu viestintäkomitea, jäljem- pänä ’komitea’.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.”

28) Korvataan liitteet I, II ja III tämän direktiivin liitteen I tekstillä ja liite VI tämän direktiivin liitteen II tekstillä.

29) Kumotaan liite VII.

2 artikla

Direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuo- jadirektiivi) seuraavasti:

1) Korvataan 1 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tässä direktiivissä säädetään sellaisten kansallisten säännösten yhdenmukaistamisesta, joita tarvitaan saman- tasoisien perusoikeuksien ja -vapauksien, erityisesti yksityi- syyttä ja luottamuksellisuutta koskevan oikeuden, suojan varmistamiseksi henkilötietojen käsittelyssä sähköisen vies- tinnän alalla sekä tällaisten tietojen ja sähköisten viestintälait- teiden ja -palvelujen vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi yhteisössä.”

2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) Korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) ’paikkatiedoilla’ sähköisessä viestintäverkossa tai sähköisen viestintäpalvelun avulla käsiteltäviä tie- toja, jotka ilmaisevat yleisesti saatavilla olevan säh- köisen viestintäpalvelun käyttäjän päätelaitteen maantieteellisen sijainnin;”

b) Kumotaan e alakohta.

c) Lisätään kohta seuraavasti:

”h) ’henkilötietojen tietoturvaloukkauksella’ tietoturva- loukkausta, joka johtaa yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoamisen yhtey- dessä yhteisössä siirrettyjen, tallennettujen tai muu- toin käsiteltyjen henkilötietojen vahingossa tapahtuvaan tai laittomaan tuhoamiseen, häviämi- seen, muuttamiseen, luvattomaan luovuttamiseen tai käyttöön antamiseen.”

3) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

Palvelut

Tätä direktiiviä sovelletaan henkilötietojen käsittelyyn, joka liittyy yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelu- jen tarjoamiseen yleisissä viestintäverkoissa yhteisössä, mukaan luettuina tiedonkeruu- ja tunnistuslaitteita tukevat yleiset viestintäverkot.”

4) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) Korvataan otsikko seuraavasti:

”**Käsittelyn turvallisuus**”.

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Rajoittamatta direktiivin 95/46/EY soveltamista 1 kohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä on vähintään

— varmistettava, että henkilötietoja pääsee käsittelemään vain siihen luvan saanut henkilöstö oikeudel- lisesti perustelluissa tapauksissa,

— suojattava tallennetut tai siirretyt henkilötiedot tahattomalta tai laittomalta tuhoamiselta, tahatto- malta kadottamiselta tai muuttamiselta taikka luvat- tomalta tai laittomalta säilyttämiseltä, käsittelyltä, käytöltä tai luovuttamiselta, ja

- varmistettava henkilötietojen käsittelyä koskevan turvapolitiikan toteuttaminen.

Kansallisilla sääntelyviranomaisilla on valtuudet tarkastaa yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajien toteuttamia toimenpiteitä ja antaa suosituksia parhaista käytännöistä, jotka koskevat turvallisuuden tasoa, joka näillä toimenpiteillä olisi saavutettava.”

c) Lisätään kohdat seuraavasti:

”3. Jos tapahtuu henkilötietojen tietoturvaloukkaus, yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajan on ilmoitettava tietoturvaloukuksesta toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle ilman aiheetonta viivästystä.

Kun henkilötietojen tietoturvaloukkauksella on todennäköisiä haittavaikutuksia tilaajan tai henkilön henkilötiedoille tai yksityisyydelle, palveluntarjoajan on ilmoitettava tietoturvaloukuksesta myös tilaajalle tai henkilölle ilman aiheetonta viivästystä.

Ilmoitusta henkilötietojen tietoturvaloukuksesta sen kohteeksi joutuneelle tilaajalle tai henkilölle ei vaadita, jos palveluntarjoaja on osoittanut toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että se on toteuttanut asianmukaisia teknisiä suojatoimenpiteitä ja että kyseisiä toimenpiteitä sovellettiin tietoturvaloukkauksen kohteena olevaan tietoon. Tällaisilla teknisillä suojatoimenpiteillä tiedot on muutettava sellaiseen muotoon, että ne eivät ole ymmärrettävissä henkilöille, joilla ei ole lupaa päästä tietoihin.

Jos palveluntarjoaja ei ole vielä ilmoittanut henkilötietojen tietoturvaloukuksesta sen kohteeksi joutuneille tilaajille ja henkilöille, toimivaltainen kansallinen viranomainen voi vaatia ilmoituksen tekemistä harkittuaan loukkauksen todennäköisiä haittavaikutuksia, sanotun kuitenkin rajoittamatta palveluntarjoajan velvollisuutta ilmoittaa asianomaisille tilaajille ja henkilöille.

Tilaajalle tai henkilölle annettavassa ilmoituksessa on vähintään mainittava henkilötietojen tietoturvaloukkauksen luonne ja ilmoitettava yhteyspisteet, joista voi saada lisätietoja, sekä annettava suosituksia toimenpiteistä, joilla voidaan lieventää henkilötietojen tietoturvaloukkauksen mahdollisia haittavaikutuksia. Toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle annettavassa ilmoituksessa on lisäksi mainittava henkilötietojen tietoturvaloukkauksen seuraukset sekä palveluntarjoajan ehdottamat tai toteuttamat toimenpiteet tietoturvaloukkauksen selvittämiseksi.

4. Jollei 5 kohdan mukaisesti hyväksytyistä teknisistä täytäntöönpanotoimenpiteistä muuta johdu, toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voivat vahvistaa suuntaviivoja ja tarvittaessa antaa ohjeita, jotka koskevat

olosuhteita, joissa palveluntarjoajia vaaditaan ilmoittamaan henkilötietojen tietoturvaloukkauksista, tällaisten ilmoitusten muotoa sekä ilmoitusten tekotapaa. Niiden on myös voitava tarkastaa, ovatko palveluntarjoajat toteuttaneet tämän kohdan mukaisen ilmoitusvelvollisuutensa, ja määrättävä asianmukaisia seuraamuksia, jos näin ei ole tehty.

Palveluntarjoajien on ylläpidettävä henkilötietojen tietoturvaloukkauksista luetteloa, jossa esitetään loukkaukseen liittyvät tosiseikat, loukkauksen vaikutukset ja suoritettavat korjaustoimet ja jonka on oltava riittävä, jotta toimivaltaiset kansalliset viranomaiset saavat riittävät tiedot sen varmistamiseen, että 3 kohdan säännöksiä noudatetaan. Luettelo saa sisältää ainoastaan tätä tarkoitusta varten välttämättömät tiedot.

5. Edellä 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden yhdenmukaisen toteuttamisen varmistamiseksi komissio voi, kuultuaan ensin Euroopan verkko- ja tietoturvavirastoa (ENISA), direktiivin 95/46/EY 29 artiklalla perustettua tietosuojatyöryhmää ja Euroopan tietosuojavaltuutettua, hyväksyä teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka koskevat tässä artiklassa tarkoitettuihin tiedotus- ja ilmoitusvaatimuksiin sovellettavia olosuhteita, muotoa ja menettelyjä. Tällaisia toimenpiteitä hyväksyessään komissio kuulee kaikkia asianomaisia sidosryhmiä erityisesti saadakseen tietoa parhaista saatavilla olevista teknisistä ja taloudellisista keinoista, joilla voidaan parantaa tämän artiklan täytäntöönpanoa.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 14 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.”

5) Korvataan 5 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tietojen tallentaminen tai tilaajan tai käyttäjän päätelaitteelle tallennettujen tietojen käyttäminen sallitaan ainoastaan sillä edellytyksellä, että kyseinen tilaaja tai käyttäjä on antanut suostumuksensa saatuaan selkeät ja kattavat tiedot muun muassa käsittelyn tarkoituksesta direktiivin 95/46/EY mukaisesti. Tämä ei estä teknistä tallentamista tai käyttöä, jonka ainoana tarkoituksena on toteuttaa viestinnän välittäminen sähköisissä viestintäverkoissa tai joka on ehdottoman välttämätöntä tietoyhteiskuntapalvelun tarjoajalle sellaisen palvelun tarjoamiseksi, jota tilaaja tai käyttäjä on erityisesti pyytänyt.”

6) Korvataan 6 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoaja voi sähköisten viestintäpalvelujen markkinoinniseksi tai lisäarvopalvelujen tarjoamiseksi käsitellä 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja siinä määrin ja niin kauan kuin tällainen palvelu tai markkinointi sitä edellyttää, jos tilaaja tai käyttäjä,

jota tiedot koskevat, on antanut siihen ennakolta suostumuksensa. Käyttäjille tai tilaajille on annettava mahdollisuus perua liikennetietojen käsittelyä koskeva suostumuksensa milloin tahansa.”

7) Korvataan 13 artikla seuraavasti:

”13 artikla

Ei-toivottu viestintä

1. Ilman ihmisen työpanosta toimivien automatisoitujen soitto- ja viestintäjärjestelmien (automaattisten soittolaitteiden), telekopiolaiteiden (faksien) tai sähköpostin käyttö suoramarkkinointitarkoituksiin voidaan sallia ainoastaan, jos se kohdistuu sellaisiin tilaajiin tai käyttäjiin, jotka ovat antaneet siihen ennalta suostumuksensa.

2. Jos luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö saa asiakailtaan heidän sähköpostiinsa liittyviä yhteystietoja tuotteen tai palvelujen myynnin yhteydessä direktiivin 95/46/EY mukaisesti, sama luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, käyttää näitä yhteystietoja omien vastaavien tuotteidensa ja palvelujensa suoramarkkinoinnissa, edellyttäen että asiakkaille annetaan selkeästi ja sanatarkasti yhteystietojen ottamisen ja jokaisen viestin yhteydessä mahdollisuus veloituksetta ja helposti kieltää tällainen yhteystietojensa käyttö, mikäli asiakas ei ole jo alun perin kieltänyt sitä.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että muissa kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksissa toteutettua suoramarkkinointiin tarkoitettua ei-toivottua viestintää ei sallita joko ilman kyseisten tilaajien tai käyttäjien suostumusta tai, sellaisten tilaajien tai käyttäjien osalta, jotka eivät halua vastaanottaa tällaisia viestejä, siten, että valinta näiden kahden vaihtoehdon välillä määräytyy kansallisen lainsäädännön mukaisesti, ottaen huomioon, että kummankin vaihtoehdon on oltava tilaajalle tai käyttäjälle maksuton.

4. Joka tapauksessa on kiellettävä sellaisen sähköpostin lähettäminen suoramarkkinointitarkoituksessa, jossa peitetään tai salataan sen lähettäjän henkilöllisyys, jonka puolesta viesti on lähetetty, tai joka on direktiivin 2000/31/EY 6 artiklan vastainen tai jossa ei ole voimassa olevaa osoitetta, johon vastaanottaja voi lähettää pyynnön siitä, että kyseinen viestintä lopetetaan, tai jossa pyritään ohjaamaan vastaanottajat mainitun artiklan vastaisille verkkosivustoille.

5. Edellä olevia 1 ja 3 kohtaa sovelletaan tilaajiin, jotka ovat luonnollisia henkilöitä. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että muiden tilaajien kuin luonnollisten henkilöiden oikeutettuja etuja suojellaan yhteisön oikeuden ja sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti riittävästi ei-toivotun viestinnän osalta.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, johon tämän artiklan mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkominen vaikuttaa haitallisesti ja jolla on näin ollen tällaisten rikkomisten lopettamiseen tai kieltämiseen liittyviä oikeutettuja etuja, mukaan luettuina sähköisten viestintäpalvelujen tarjoaja, joka suojelee laillisia kaupallisia etujaan, voi panna vireille oikeudenkäynnin tällaisten rikkomisten osalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta sellaisen hallinnollisen muutoksenhakumekanismin soveltamista, johon voidaan turvautua muun muassa 15 a artiklan 2 kohdan nojalla. Jäsenvaltiot voivat myös vahvistaa erityiset säännöt seuraamuksista, joita sovelletaan niihin sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajiin, jotka syyllistyvät tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen laiminlyömällä niitä.”

8) Lisätään artikla seuraavasti:

”14 a artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 22 artiklan nojalla perustettu viestintäkomitea, jäljempänä ’komitea’.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1, 2, 4 ja 6 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.”

9) Lisätään 15 artiklaan kohta seuraavasti:

”1 b. Palveluntarjoajien on 1 kohdan mukaisesti hyväksytyjen kansallisten säännösten perusteella otettava käyttöön sisäisiä menettelyjä, jotta ne voivat vastata käyttäjien henkilötietojen saantia koskeviin pyyntöihin. Niiden on pyynnöstä toimitettava toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle tietoja näistä menettelyistä, vastaanotettujen pyyntöjen määrästä, sovelletusta oikeudellisesta perustelusta ja vastauksestaan.”

10) Lisätään artikla seuraavasti:

”15 a artikla

Täytäntöönpano ja sen valvonta

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamusjärjestelmästä, jota sovelletaan tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen ja johon sisältyy tarvittaessa rangaistusseuraamuksia, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia sekä rikkomuksen kestoon nähden riittäviä, vaikka säännösten rikkominen olisi sittemmin oikaistu. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle 25 päivään toukokuuta 2011 mennessä sekä ilmoitettava viipymättä kaikista niihin vaikuttavista muutoksista.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla kansallisilla viranomaisilla ja tarvittaessa muilla kansallisilla elimillä on valtuudet määrätä 1 kohdassa tarkoitetun säännösten rikkomisen lopettamisesta, sanotun kuitenkin rajoittamatta mahdollisesti saatavilla olevien oikeussuojakeinojen käyttöä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla kansallisilla viranomaisilla ja tarvittaessa muilla kansallisilla elimillä on tarvittavat tutkintavaltuudet ja voimavarat, mukaan lukien oikeus saada kaikki tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten täytäntöönpanon valvonnassa mahdollisesti tarvitsemansa tiedot.

4. Asianomaiset kansalliset sääntelyviranomaiset voivat toteuttaa toimenpiteitä tehokkaan rajat ylittävän yhteistyön varmistamiseksi tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten lakien täytäntöönpanon valvonnassa ja yhdenmukaisten edellytysten luomiseksi sellaisten palvelujen tarjoamiselle, joihin liittyy rajat ylittäviä tiedonsiirtoja.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on toimitettava komissiolle hyvissä ajoin ennen tällaisten toimenpiteiden toteuttamista yhteenveto toimien perusteista, suunnitellut toimenpiteet sekä ehdotettu toimintatapa. Komissio voi tarkasteltuaan kyseisiä tietoja ja kuultuaan ENISAA ja direktiivin 95/46/EY 29 artiklalla perustettua tietosuojatyöryhmää antaa toimenpiteistä huomautuksia tai suosituksia etenkin varmistukseen, etteivät suunnitellut toimenpiteet vaikuta haitallisesti sisämarkkinoiden toimintaan. Kansallisten sääntelyviranomaisten on otettava komission huomautukset tai suositukset mahdollisimman tarkasti huomioon päättäessään toimenpiteistä.”

3 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttaminen

Lisätään asetuksen (EY) N:o 2006/2004 (asetus kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä) liitteeseen kohta seuraavasti:

”17. Henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetus

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) 13 artikla (EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37).”

4 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset 25 päivään toukokuuta 2011 mennessä. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

5 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

6 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 25 päivänä marraskuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemie

J. BUZEK

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Å. TORSTENSSON

LIITE I

"LIITE I

10 ARTIKLASSA (KULUJEN VALVONTA), 29 ARTIKLASSA (LISÄTOIMINNOT) JA 30 ARTIKLASSA (PALVELUNTARJOAJAN VAIHTAMISEN HELPOTTAMINEN) TARKOITETTujen TOIMINTOJEN JA PALVELUJEN KUVAUS**A osa: Direktiivin 10 artiklassa tarkoitettut toiminnot ja palvelut**a) *Eritelty laskutus*

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat henkilötietojen ja yksityisyyden suojaaja koskevan lainsäädännön vaatimusten mukaisesti säätää eritellyn laskun perustasosta, jota yritysten on tarjottava tilaajille veloituksetta, jotta tilaajat voivat

- i) tarkistaa yleisen viestintäverkon käytöstä tietyssä sijaintipaikassa ja/tai tähän liittyvän yleisesti saatavilla olevien puhelinpalvelujen käytöstä aiheutuneet kulut sekä valvoa niitä; ja
- ii) seurata puhelimen käyttöään ja puhelinkulujaan riittävästi ja näin valvoa kohtuullisessa määrin laskujaan.

Tarvittaessa tilaajille voidaan tarjota tarkempia erittelyjä kohtuullisin hinnoin tai veloituksetta.

Soittavalle tilaajalle maksuttomia puheluja, kuten puheluja auttavaan puhelimeen, ei yksilöidä soittavan tilaajan eriteltyssä laskussa.

b) *Valikoiva lähtevien puhelujen tai erityismaksullisten teksti- tai multimediatekstien esto veloituksetta tai muiden samankaltaisten sovellusten esto veloituksetta, jos se on teknisesti mahdollista*

Tehtyään puhelinpalveluja tarjoavalle nimetylle yritykselle asiaa koskevan pyynnön tilaaja voi tämän toiminnon avulla veloituksetta estää tietyn tyyppisistä numeroista tai tietyn tyyppisiin numeroihin lähtevät puhelut taikka erityismaksulliset teksti- tai multimediatekstit tai muut samankaltaiset sovellukset.

c) *Ennakkomaksujärjestelmät*

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia nimettyjä yrityksiä tarjoamaan kuluttajille mahdollisuuden maksaa yleisen viestintäverkon liittymästä ja yleisesti saatavilla olevien puhelinpalvelujen käytöstä ennakoon.

d) *Liittymämaksujen suorittaminen maksuerinä*

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia nimettyjä yrityksiä tarjoamaan kuluttajille mahdollisuuden maksaa yleisen viestintäverkon liittymämaksut maksuerinä.

e) *Laskujen laiminlyönti*

Jäsenvaltioiden on annettava lupa toteuttaa yritysten esittämien laskujen maksamatta jättämisen johdosta erityisiä toimenpiteitä, joiden on oltava oikeasuhteisia ja syrjimättömiä ja jotka on julkaistava. Näiden toimenpiteiden avulla varmistetaan, että tilaajaa varoitetaan asianmukaisesti ennalta palvelun mahdollisesta keskeyttämisestä tai verkkoyhteyden katkaisemisesta. Lukuun ottamatta petoksia ja tapauksia, joissa laskun maksu myöhästyy toistuvasti tai se jätetään toistuvasti maksamatta, edellä mainittujen toimenpiteiden avulla on varmistettava, sikäli kuin se on teknisesti toteutettavissa, että palvelun keskeyttäminen koskee ainoastaan kyseistä palvelua. Verkkoyhteys olisi voitava katkaista maksamattomien laskujen vuoksi vasta sen jälkeen, kun tilaajalle on annettu asianmukainen varoitus. Jäsenvaltiot voivat sallia, että ennen verkkoyhteyden täydellistä katkaisua tarjotaan jonkin aikaa rajoitettua palvelua, jolloin on mahdollista soittaa ainoastaan sellaisia puheluja, joista ei aiheudu maksuja tilaajalle (esim. hätäpuhelut numeroon 112).

f) *Hintaneuvonta*

Tilajaat voivat tämän toiminnon avulla pyytää yritystä ilmoittamaan mahdollisesti tarjolla olevista vaihtoehtoisista edullisemmista hinnoista.

g) *Kustannus seuranta*

Yritykset tarjoavat tämän toiminnon avulla muita, kansallisten sääntelyviranomaisten aiheelliseksi katsomia keinoja yleisesti saatavilla olevien puhelinpalvelujen kustannus seurantaan, mukaan luettuina maksuttomat ilmoitukset kuluttajille, jos kulutus on tavanomaisesta poikkeavaa tai liiallista.

B osa: Direktiivin 29 artiklassa tarkoitetut toiminnota) *Äänitaajuusvalinta*

Äänitaajuusvalinta on toiminto, jossa yleinen viestintäverkko ja/tai yleisesti saatavilla olevat puhelinpalvelut tukevat ETSIn ETR 207 -standardissa määriteltujen äänitaajuusvalinnan äänien käyttöä päästä päähän -merkinannossa kokonaan sekä yhdessä jäsenvaltioissa että eri jäsenvaltioiden välillä.

b) *Kutsuvan tilaajan tunnistus*

Tämän toiminnon avulla puhelun vastaanottaja näkee soittajan numeron ennen vastaamista.

Tätä toimintoa olisi tarjottava sovellettavan henkilötietojen ja yksityisyyden suojaa koskevan lainsäädännön, erityisesti direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) mukaisesti.

Operaattoreiden olisi annettava tietoja ja signaaleja helpottamaan kutsuvan tilaajan tunnistuksen ja äänitaajuusvalinnan tarjoamista jäsenvaltioiden rajojen yli siinä määrin kuin se on teknisesti mahdollista.

C osa: 30 artiklassa tarkoitettujen numeron siirrettävyyttä koskevien säännösten täytäntöönpano

Vaativuudesta, jonka mukaan kaikki tilajaat, joilla on kansalliseen numerointisuunnitelmaan sisältyvä numero, voivat halutessaan säilyttää numeronsa riippumatta siitä, mikä yritys palveluja tarjoaa, sovelletaan

- a) maantieteellisten numeroiden osalta määritellyssä sijaintipaikassa; ja
- b) muiden kuin maantieteellisten numeroiden osalta missä tahansa sijaintipaikassa.

Tätä osaa ei sovelleta numeroiden siirtämiseen kiinteitä palveluja tarjoavien verkkojen ja matkapuhelinverkkojen välillä.

LIITE II**21 ARTIKLAN (AVOIMUUS JA TIETOJEN JULKAISEMINEN)****MUKAISESTI JULKAISTAVAT TIEDOT**

Kansallisen sääntelyviranomaisen on varmistettava, että tämän liitteen mukaiset tiedot julkaistaan 21 artiklan mukaisesti. Kansallisten sääntelyviranomaisten on päätettävä, mitkä tiedot yleisiä viestintäverkkoja ja/tai yleisesti saatavilla olevia puhelinpalveluja tarjoavien yritysten on julkaistava ja mitkä tiedot sääntelyviranomaisen julkaisee itse, jotta varmistetaan, että kuluttajat voivat tehdä tietoisia valintoja.

1. Yrityksen nimi ja osoite (yritysten nimet ja osoitteet).

Yleisiä viestintäverkkoja ja/tai yleisesti saatavilla olevia puhelinpalveluja tarjoavien yritysten nimet ja pääkonttoreiden osoitteet.

2. Tarjottujen palvelujen kuvaus

- 2.1 Tarjottujen palvelujen laajuus

- 2.2 Vakiohinnasto, josta käyvät ilmi tarjotut palvelut sekä kunkin hintaelementin sisältö (esim. liittymien maksut ja kaiden käyttötyypiset käyttömaksut ja ylläpitomaksut) ja johon sisältyvät yksityiskohtaiset tiedot sovelletuista vakioalennuksista sekä kohdennetuista ja erityishintajärjestelmistä, ja lisämaksuista sekä päätelaitteesta aiheutuvista kustannuksista.
- 2.3 Korvaus- ja hyvityskäytäntö, mukaan lukien yksityiskohtaiset tiedot tarjottavista korvaus- ja hyvitysjärjestelmistä.
- 2.4 Tarjottavat ylläpitopalvelutyypit.
- 2.5 Sopimusten vakioehdot, mukaan lukien tarvittaessa sopimuksen vähimmäiskesto, sopimuksen irtisanominen sekä numeroiden ja muiden tunnisteiden siirrettävyyteen liittyvät menettelyt ja välittömät kustannukset.
3. Riitojenratkaisumenettelyt, mukaan lukien ne, jotka yritys on itse luonut.
4. Tieto yleispalveluja koskevista oikeuksista, mukaan lukien tarvittaessa liitteessä I tarkoitettut palvelut ja toiminnot.

 LIITE III

PALVELUN LAATUA KOSKEVAT MUUTTUJAT
11 ja 22 artiklassa tarkoitettujen palvelun laatua koskevat muuttujat, määritelmät ja mittausmenetelmät

Yrityksille, jotka tarjoavat liittymän yleiseen viestintäverkkoon

MUUTTUJA (huomautus 1)	MÄÄRITELMÄ	MITTAUSMENETELMÄ
Perusliittymän toimitusaika	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Vikojen määrä liittymälinjaa kohden	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Vian korjausaika	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

Yrityksille, jotka tarjoavat yleisesti saatavilla olevaa puhelinpalvelua

Puhelunmuodostusaika (huomautus 2)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Vastausaika numerotiedotuspalveluissa	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Toimintakuntoisten kolikko- ja kortti-puhelimien osuus	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Laskutuksen oikeellisuutta koskevat valitukset	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Epäonnistuneiden puhelujen määrä (huomautus 2)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

ETSIn asiakirjan EG 202 057-1:n versionumero v. 1.3.1 (heinäkuu 2008).

Huomautus 1

Muuttujien avulla olisi voitava analysoida suorituskyky alueellisesti (vähintään Eurostatin laatiman maantieteellisiä yksiköjä koskevan NUTS-nimikkeistön (Nomenclature of Territorial Units for Statistics) mukaisella tasolla 2).

Huomautus 2

Jäsenvaltiot voivat päättää, ettei näitä kahta muuttujaa koskevia ajantasaisia tietoja tarvitse koota, jos saatavilla on selvitys siitä, että palvelun laatu näiden muuttujien osalta on tyydyttävä."

LIITE II

”LIITE VI

**KULUTTAJILLE TARKOITETTujen DIGITAALITELEVISIOLAITTEIDEN 24 ARTIKLASSA TARKOITETTU
YHTEENTOIMIVUUS****1. Yhteinen salausalgoritmi ja ilmaislähetysten vastaanottaminen**

Tavanomaisten digitaaliteleviiosignaalien (eli maa-, kaapeli- tai satelliittilähetykset, jotka on ensisijaisesti tarkoitettu kiinteään vastaanottoon, kuten DVB-T, DVB-C tai DVB-S) vastaanottamiseen tarkoitettujen kuluttajille myytävien, vuokratavien tai muulla tavoin yhteisössä saatavilla olevien laitteiden, jotka pystyvät purkamaan salattua digitaaliteleviiosignaalia, on pystyttävä

- purkamaan kyseiset signaalit sellaisen yhteisen eurooppalaisen salausalgoritmin mukaisesti, jota hallinnoi tunnustettu eurooppalainen standardointiorganisaatio, nykyisin ETSI,
- vastaanottamaan salaamattomina lähetetyt signaalit sillä edellytyksellä, että vuokralaitetta käytettäessä laitteen vuokraaja noudattaa kyseistä vuokrasopimusta.

2. Analogisten ja digitaalisten televisiovastaanottimien yhteentoimivuus

Kaikkiin analogisiin televisiovastaanottimiin, joiden kuvaruudun näkyvissä olevan osan läpimitta on suurempi kuin 42 cm ja jotka saatetaan yhteisössä markkinoille myytäväksi tai vuokrattaviksi, on asennettava vähintään yksi avoin pistokeliitäntä, joka on tunnustetun eurooppalaisen standardointiorganisaation standardoima, esimerkiksi Cenelec EN 50 049-1:1997 -standardin mukainen, ja johon voidaan helposti liittää oheislaitteita, erityisesti lisädekoodereita ja digitaalisiä vastaanottimia.

Kaikkiin digitaalisiin televisiovastaanottimiin, joiden kuvaruudun näkyvissä olevan osan läpimitta on suurempi kuin 30 cm ja jotka saatetaan yhteisössä markkinoille myytäväksi tai vuokrattaviksi, on asennettava vähintään yksi avoin pistokeliitäntä (joko tunnustetun eurooppalaisen standardointiorganisaation standardoima tai sellaisen organisaation vahvistaman standardin mukainen tai alalla yleisesti tunnustetun eritelmän mukainen), esimerkiksi digitaaliteleviiosignaalin yleinen rajapintaliitin, johon voidaan helposti liittää oheislaitteita ja joka pystyy välittämään kaikki digitaaliteleviiosignaalin osat, mukaan lukien interaktiivisiin ja ehdollisen käyttöoikeuden palveluihin liittyvät tiedot.”